

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE VAN GEMEENTE BLARICUM
d.d. 11 februari 2026

1. Opening

De voorzitter: We gaan beginnen. Goedenavond allemaal. Ik wens iedereen hier in de zaal van harte welkom. Ook thuis mensen die meeluisteren, van harte welkom. We hebben hier een volle tafel vanavond. We hebben vanavond een avond over de rekenkamer BEL. En daar zijn de mensen van de rekenkamer en van het onderzoeksbureau. We zitten hier aan tafel en ik zal ze even aan u voorstellen. Aan mijn rechterhand zit de heer Belhaj, dat is de voorzitter van de rekenkamer BEL. Dan daarnaast zit mijnheer Mansouri, die is lid van de rekenkamer. Dan in de hoek zit mijnheer Lunsing, die is werkzaam bij het bureau StiBaBo, het onderzoeksbureau. En daarnaast zit de heer De Haan, ook van het bureau StiBaBo. Van harte welkom bij ons. Dan uiteraard de raadsleden. Ik zal ze even aan u voorstellen. Aan mijn rechterhand de heer Uitendaal van D66, mevrouw Claushuis van het CDA. Dan aan de linkerkant de heer Pel van Hart voor Blaricum, mevrouw Boersen van De Blaricumse Partij en mevrouw Kukupessy, Partij van de Arbeid/GroenLinks. Links word ik geëscorteerd door de griffier, mevrouw De Jong en mijn naam is Christien Dobber en ik mag vanavond uw voorzitter zijn. Laten we meteen maar beginnen.

2. Rekenkamer BEL – Onderzoek naar het grondbeleid in Blaricum

De voorzitter: Ik heb een hele korte beschrijving gekregen van de avond. Dat is eigenlijk maar één zin, namelijk, de rekenkamer BEL presenteert het onderzoek naar het grondbeleid in Blaricum. Punt. Dat is het. Ik geef heel graag de heer Belhaj, de voorzitter van de rekenkamer, eerst het woord. Die wilde de inleiding doen. En aansluitend wordt het voortgezet door de heer De Haan en de heer Mansouri. Mijnheer Belhaj, gaat uw gang.

De heer Belhaj: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de uitnodiging vanavond om het onderzoek te mogen presenteren. Wij hebben naar de gemeenteraad van Blaricum het onderzoek gestuurd. Ook met de conclusies en bevindingen. De afgelopen maanden is uitvoerig onderzoek gedaan naar het grondbeleid, in de ruimste zin van het woord. We hebben in 2024 een rondvraag gedaan toen wij net aantraden bij alle fracties. We hebben toen gesprekken gevoerd en daar is een onderzoeksagenda uitgekomen. Uit die onderzoeksagenda, een van de onderzoeksmogelijkheden was grondbeleid in Blaricum. Wij hebben toen ook dat onderzoek uitgevoerd. Zoals u weet, zijn wij rekenkamer voor drie verschillende gemeentes. Wij hebben eerst een onderzoek gedaan in Laren en daarna hebben we het onderzoek in Blaricum opgepakt. En we zijn nu na enkele maanden eindelijk zover dat wij het onderzoek met gepaste trots mogen presenteren aan u. Waarbij ik met nadruk zeg, rekenkamer doet alleen aanbevelingen. Het is altijd aan de gemeenteraad, het hoogste orgaan, om er iets van te vinden. Het doel van onderzoek. Uit een gesprek dat wij gevoerd hebben, kwam naar voren dat het grondbeleid in Blaricum, dat er wat vragen openstonden, ook bij verschillende fracties. Dat heb ik net toegelicht. Politiek-maatschappelijk en financieel belang. Het grondbeleid in Blaricum wat wij constateren, eigenlijk in het oriënterende gesprek al, dat er heel weinig eigen grond in bezit is van de gemeente. Wij vonden ook wel dat het onderzoeken daarvan hoe dat kon, dat we daar ook wel meerdere doelen mee zouden dienen, met name omdat er bepaalde ambities bestaan vanuit de gemeente voor woningbouw, voor de diversiteit, voor meer jongerenhuisvesting. Daar waren we toch heel benieuwd van, hoe zit het nou? Dat hebben ze ook onderzocht. En we hebben daarna gekeken naar, wat is de focus? Hebben we ook neergelegd op de impact van het onderbrengen bij de gronden in een stichting? Het gaat om twee specifieke stichtingen,

maar het gaat om substantiële stukken grond. Dus dan is het ook wel essentieel om die erin mee te nemen. Als je iets zou willen met woningbouw anderzijds, daar zullen we toch ook naar moeten kijken, waar is die grond en wie is daar eigenaar van? Hebben we ook gedaan. En dan mag ik volgens mij nu het woord overdragen aan de heer De Haan. En die zal verder meer op de inhoud ingaan. En naderhand zullen we terugkomen op de conclusies en bevindingen.

De voorzitter: mijnheer De Haan, gaat uw gang.

De heer De Haan: Dat helpt.

De voorzitter: Misschien zou u zoveel mogelijk in de microfoon willen praten, dan kunnen de mensen achterin het ook goed volgen.

De heer De Haan: Ik zal het proberen. Ben ik zo te verstaan? Ik geloof het wel.

De voorzitter: Het is prima als u blijft zitten. Als u maar in de microfoon praat.

De heer De Haan: Wij gaan zo meteen nader in, heel kort, op de bevindingen. U hebt allemaal natuurlijk het rapport inhoudelijk kunnen lezen en we hebben daar een hele korte samenvatting van gemaakt. Die is vooral ook bedoeld om zo meteen vragen die u over zowel deze presentatie, maar ook over het rapport hebt, dat wij die hier ter plekke kunnen beantwoorden. En die zullen vooral mijn collega en ik proberen zo goed mogelijk te beantwoorden. En als het even kan, willen we dat graag aan het eind van deze korte presentatie. Dus we nemen meer tijd voor uw vragen. En de presentatie houden we zelf kort. We hebben een aantal hoofdvragen. En de eerste hoofdvraag is, hoe functioneert het grondbeleid? We hebben er veel gesprekken over gevoerd, ambtelijk, bestuurlijk, maar ook met u als gemeenteraadsleden. We hebben daar veel informatie over gehad. En overall kunnen we zeggen dat het faciliterend grondbeleid binnen de kaders die wij gevonden hebben consistent is. Het is helder, het is goed omschreven en we kunnen zeggen, die kaders die er gesteld zijn, die passen ook helemaal binnen dat grondbeleid. Centraal in de discussies en de stukken die we gevonden hebben, staat ook dat de raad meerdere keren, ook in het verleden, maar ook nog zeer recent, heeft gezegd, wij willen als het om grondbeleid gaat, en grondbeleid is faciliterend ten behoeve van een breder beleid, denk aan woningbouw, natuurbehoud, infrastructuur en alles wat er met zich meebrengt, willen wij als Blaricum ons dorpskarakter behouden. Dat komt iedere keer weer terug. En dat lukt. Het gevolg daarvan is ook dat u hebt gezegd van, we hebben een beperkte eigen grondpositie. Dat is een bewuste keuze geweest, met uitzondering van een groot project die inmiddels afgerond is. In het verleden hebben wij gekozen voor een bewust eigen grondpositie, maar die moet heel beperkt zijn. En die is vooral bedoeld om initiatieven van anderen mogelijk te faciliteren, maar wij houden dat zeer beperkt. We nemen daar zelf niet meer grote initiatieven in. En daarmee hebben wij wel kunnen constateren dat er ook in zekere zin een spanning is tussen het behoud van het karakter aan de ene kant en woningbouwbeleid die u toch ook wel op papier hebt gezet, waarvan ook gezegd is van, maar we moeten onszelf ook niet op slot zetten. En die spanning hebben wij geconstateerd. Daar kun je van vinden wat je ervan vindt. Maar het is misschien weleens goed als u daar als raad nog eens wat nader over met elkaar in debat gaat van, waar geeft u feitelijk voorrang aan? Volgende. Hoofdvraag 2 is, we hebben ook even gekeken naar historische ontwikkelingen. En zoals we zeiden van, het behoud van het dorpskarakter van Blaricum hebben we mede kunnen realiseren doordat wij gronden die we destijds in ons bezit hadden, we hebben het nu over dertig jaar geleden zoiets, misschien nog wel meer, om die onder te brengen in een stichting. En wij dachten op dat moment is dat een soort garantie voor ons dat wij inderdaad niet ongebreideld kunnen gaan bouwen, willen gaan bouwen en daar druk op zetten of druk op krijgen. U kent allemaal de stichting ASB en het Goois Natuurreservaat. Dat zijn de twee belangrijkste partijen

die grond- en natuurbeheer in hun bezit hebben. Maar de historische keuze die u gemaakt hebt, zegt gelijk ook iets over de beperkte ruimte die u hebt om eigen beleid te voeren. Die is gering tot zeer gering. En we hebben dat ook in discussie met de raad meegemaakt, dat de raad ook zegt van, maar we hebben bijvoorbeeld behoefte om de jongeren in onze gemeente ook een plek te bieden en een positie te bieden. En hoe doen we dat? Dat zijn vragen die boven water komen. Maar ook in die gesprekken hebben we met name met raad en bestuur geconstateerd dat u zegt, we staan nog steeds achter onze eerder genomen besluiten en onze eerder genomen doelen die we in het verleden hebben vastgesteld. Desondanks zie je dat ook uit de stukken, zie je het ook uit de ambtelijke gesprekken die we gehad hebben, zit daar spanning in?. Want ook ambtelijk hebben we gemerkt, is er ambitie. Ook ambitie richting Blaricum. En wil men wel het nodige, maar ziet ook de beperkingen die ze tegelijkertijd opgelegd krijgen door de constructie die u gekozen hebt. De volgende. Invloed. Ik gooi ze een klein beetje door elkaar, maar u begrijpt wat de bedoeling is. Invloed historie op het huidige beleid. Dat betekent, wat u historisch besloten hebt, dat de voortzetting in de huidige keuzes vanzelfsprekend zijn. Die ruimte is zo gering, dat wat u dertig jaar geleden besloten heeft nog steeds effect heeft op uw huidige grondbeleid, met name woningbouwbeleid. Waarbij de actieve grondexploitatie van Blaricummeent de grote uitzondering is. En dat was echt een groot project. En dat was ook een succesvol project, ook een materieel succesvol project. En daar hebt u de nodige voordelen bij gehad. Maar dat was het dan ook. En u hebt gezegd in uw beleid, als het gaat om initiatieven, dan laten wij dat aan de markt of aan derden of aan particulieren of ontwikkelaars of wie dan ook over. Dat hebt u gemerkt aan het voormalige ziekenhuis, die verkocht is aan een particulier. En waarbij Blaricum gezegd heeft van, dat gaan we niet zelf meer exploiteren. Dat laten wij aan derden over. En dat faciliteren wij. Het grote kernbegrip is, we houden het klein. En de initiatieven die er zijn, die faciliteren we. Daarmee is het voor ons rond. Dat zijn heel in het kort, heel snel de conclusies, de bevindingen moet ik eigenlijk zeggen, die we getrokken hebben naar aanleiding van de studie van alle documenten en alle gesprekken die we gehad hebben. U kunt het heel uitgebreid terugvinden in het rapport, met alle onderbouwingen die erbij zijn. En ook wie we erover gesproken hebben en welke documenten wij daarvoor gebruikt hebben. Dan geef ik het even terug aan de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Belhaj wil graag nog iets aanvullen. Misschien kunt u even de microfoon uitzetten? Is het achterin goed te verstaan allemaal? Goed in de microfoon praten.

De heer Belhaj: Ik ga mijn best doen, voorzitter. Dank u wel. Dan conclusies. En de conclusie is gebaseerd niet alleen op de samenvatting die net gegeven is. Er is een uitvoerig onderzoeksrapport geweest. We hebben dat gelezen. En op basis daarvan hebben we een aantal conclusies en ook aanbevelingen voor de gemeenteraad. Te beginnen met de conclusie als het gaat om governance-integriteit. We hebben geconstateerd dat de burgemeester op dit moment zowel in het ASB bestuur zit en natuurlijk ook de rol van burgemeester heeft in de gemeente. Dat is een risico, omdat de stichting, staat een goed voorbeeld ook in het onderzoeksrapport, heeft bijvoorbeeld grond verkocht aan de gemeente tegen marktwaarde. Er zijn allemaal voorzorgsmaatregelen genomen, maar dat daar een burgemeester als bestuursorgaan daarin in beide zit, dat geeft weleens een spanningsveld. We geven wel eens aanbevelingen aan, ook richting de gemeenteraad, om daarover na te denken of dat wenselijk is of niet. De belangrijke tegenstrijdigheid, omdat als je als ASB grond verkoopt aan de gemeente en de burgemeester zit in het bestuur van ASB, dan kan er sprake zijn, al is dat hypothetisch, van belangenstrijdigheid. Daar kun je allerlei voorzorgsmaatregelen voor nemen en et cetera. Je kan het op afstand zetten, maar het is wel iets om te constateren. En een aanbeveling aan de gemeenteraad om daarnaar te kijken. Of het wenselijk is of daar misschien aparte voorzorgsmaatregelen genomen moeten worden als het gaat om governance, et cetera. Maar dat dat het iets is om rekening mee te houden, dat is evident. En de transparantie en voorzorg aan de voorkant is noodzakelijk om te voorkomen dat er ooit het vermoeden mag zijn van. Dat zou je nooit moeten willen als gemeente en als bestuursorgaan. En daar hebben

we het ook over. We gaan ervan uit dat alles met de beste intenties is geweest. En de rol van de burgemeester is niet iets wat van gisteren is, dat is door de jaren heen zo gegaan. Maar we hebben dit wel geconstateerd en ik geef hem wel nogmaals aan de gemeenteraad om daarnaar te kijken. Dan "Strategische ambitie in belang brengen." Maak keuze tussen behoud en ontwikkeling, expliciet. Wat wij hebben geconstateerd ... Blaricum is heel ambitieus, tenminste, de gemeenteraad is heel ambitieus. Dat is hartstikke goed. Maar je hebt maar zoveel grond, zoveel hectare grond tot je beschikking. En als je en jongerenhuisvesting wil en agrarische grond wil en het dorpskarakter wil en, en, en, en. Je kan maar grond één keer uitgeven. Dus kijk er goed naar, waar liggen de prioriteiten, waar hechten we waarde aan en hoe breng je dat in balans? En dat bedoelen we ook mee met, maak de keuze tot behoud expliciet. Of ga voor het dorpse karakter of we gaan jongerenhuisvesting doen. Maar maak dat heel duidelijk. En het is nu niet, als je in de stukken kijkt, er wordt niet heel expliciet zo die keus gemaakt. En definieer wanneer een actief grondbeleid wel gewenst is. Mocht er een kans zich voordoen, wanneer zeggen jullie ... Wanneer zegt de gemeenteraad van Blaricum, dit is zo'n enorme kans. Wij willen hier wel als gemeente actief op inzetten. Maar dan moet dat wel vastgesteld zijn, want anders komt die kans en gaat die kans zonder dat u zich daarover heeft kunnen uitspreken. En dat zou zonde zijn. Actualiseer het ook, het grondbeleid. De heer De Haan gaf het net al aan. Het grondbeleid is in 1989 ooit gemaakt als het gaat om natuurbeheer en de grondoverdracht. Alleen de samenleving ontwikkelt zich. We hebben omgevingswet, dat weet u al te goed, jongerenhuisvesting is tegenwoordig een probleem, andere zaken. Het is altijd goed om regelmatig naar je grondbeleid te kijken. Past dit nog bij de huidige samenleving? Past het nog bij de huidige wetgeving? Past het bij onze ambities? En om het structureel te doen, om met elkaar het gesprek aan te gaan. Dus periodieke herijking lijkt ons nodig daarin. En met name ook een nieuwe context, Omgevingswet, ook duurzaamheid speelt natuurlijk een rol. En een afwegingskader, dus biedt het college ook de ruimte om in te spelen op spontane kansen, waar u als gemeenteraad bepaalde kaders waarin het college dat zou mogen doen. Maar dan moet u ze wel maken en vaststellen. Dan de "Governance van de ASB versterken". En voor heel simpel Nederlands altijd, heb ik geleerd, governance is gewoon eigenlijk simpel, de spelregels hoe je dingen doet. Formeel rapporteren over de ASB. Op dit moment is de ASB ... Op één moment staan ze heel dicht bij de gemeente en op een ander moment staan ze heel ver af van de gemeente. Wij raden wel aan, gezien ook het belang ... Of tenminste, de impact dat de impact dat de hoeveelheid grond die de ASB heeft op beleid, ook van de gemeente Blaricum ... Want als je woningen wil bouwen, dan zul je met de ASB om tafel moeten om ook daarin formeel te laten rapporteren. Stel een protocol belangenverstrengeling op. Stel regels op, wanneer zou er sprake kunnen zijn van tegenstrijdigheid en hoe voorkomen we dat? Het gaat met name om ook op voorhand proactief daarop in te spelen. En overweeg een actieve governance zonder dubbele pet. En dat gaat met name over de rol van de burgemeester. Is het wenselijk dat die zowel in de stichting zit en ook de rol van de burgemeester vult? "De financiële gevolgen bewaken." De GREX eigenlijk, het grondbeleid en alles wat er om gaat financieel, dat valt weg. Omdat er geen actief grond meer is of tenminste, de gemeente voert geen actief grondbeleid. Hoe vang je dat op voor de toekomst? Blaricummermeent, dat is heel positief financieel geweest voor de gemeente. Hartstikke mooi. Maar dat geld, wat gaat daarmee gebeuren? Dat is iets waar u zich ook over kunt uitspreken, mocht u dat willen. En we raden het wel aan om daarnaar te kijken. "Regionale samenwerking." Blaricum werkt al samen in de BEL. Blijf dat ook vooral doen, ook binnen de MRA heel actief betrokken blijven. En ook met Gooi en Vechtstreek. En tijdige kaders herzien bij veranderde druk. Waar het continu om gaat, is dat je ziet dat de MRA, om een voorbeeld te noemen, Metropoolregio Amsterdam, dat is een aantal gemeentes die samenwerken. Het verandert continu. Klimaat was tien jaar geleden niet een onderwerp, nu wel. Als gemeenteraad moet je daar ook ... Raden wij aan om daar ook naar te kijken. U stelt ook beleid vast voor klimaat, voor andere dingen die tien jaar geleden niet speelden. U speelt op allerlei beleidsterreinen een actieve rol die meegaat met de tijd, is ook heel logisch. Alleen grondbeleid is nog van dertig jaar geleden, dus breng het in balans daarin. Daarnaast als u geen actief grondbeleid voert en dat doet u geruime tijd niet en u zou het op een gegeven moment wel willen doen, dan

moet u ook de mensen hebben in huis om dat te kunnen doen. U kent de arbeidsmarkt op dit moment, daar hoef ik niks over te vertellen. Voorkom verlies van expertise. Dat mocht u wel op een gegeven moment zeggen dat jongerenhuisvesting een heel groot onderwerp wordt, ik noem dat puur als voorbeeld, dat u ook mensen in huis hebt die dat kunnen realiseren. Dus voorkom verlies van expertise en zorg dat daar iets voor in gang wordt gezet. En werk scenario's uit voor toekomstige opgaven. Wat gebeurt er als u als gemeenteraad morgen besluit, wij willen duizend woningen bouwen in Blaricum. Wat voor reden dan ook. Wat gebeurt er dan? Wat zijn dan de gevolgen? Of wat gebeurt er als wij nog meer natuur willen? Gaan we huizen slopen, wat voor gevolgen heeft dat? Ik chargeer even bewust. Maar het gaat puur om scenario's en wat zijn dan nog gevolgen? En wij geven wel aan als aanbeveling, ga erover met elkaar in gesprek. Stel je voor dat op termijn over vijf jaar dit en dit gebeurt. Hoe gaan we daarmee om? Want ook als het gaat om, waar we het net over hadden met jongerenhuisvesting, expertise, iets wat weg is, is heel moeilijk meer terug te krijgen. Dus denk daarover na met zijn allen. Wat wij ook als rekenkamer benadrukken, is het belang van bewuste koers. Dus kies, los van goed of slecht, daar gaan we allemaal niet over, maar maak wel een keus daarin. Ambitie is hartstikke goed, maar je kan nooit alles tegelijkertijd doen. Dus maak een keuze erin wat u zelf een prioriteit geeft. En als raad altijd actief blijven sturen en controleren. En het gaat met name ook over de rol van de ASB. Wij raden aan om die op te nemen in de nota Verbonden Partijen. Dat betekent dat er vastgelegd is dat gerapporteerd moet worden, verslaglegging. Dat is nu niet het geval en het gaat ook om uw rol als gemeenteraad in uw controlerende positie. Wij raden aan daarom dat wel te doen om uw rol als gemeenteraad ook, uw controlerende rol als gemeenteraad, te versterken. Met een mooi petje op. En dat in vogelvlucht wat wij u willen meegeven. Waarbij ik met nadruk ... We hebben een uitgebreid onderzoeksrapport opgesteld en een conclusie en aanbevelingen. En daar zit veel meer inhoud in dan wij nu kunnen meegeven. Maar we zitten natuurlijk ook met beperkte tijd, dus wilde ik het graag hierbij laten. En graag de gelegenheid stellen voor het stellen van vragen, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u vriendelijk voor deze uiteenzetting, ook aan de heer De Haan. We gaan een rondje vragen stellen in eerste instantie. Wellicht nog een tweede rondje als dat noodzakelijk is. En daarna gaan we met elkaar nog even hierover napraten hoe we dit verder gaan aanvliegen met elkaar. Ik wil daar met mijnheer Uitendaal beginnen in de hoek. Uw twee vragen graag. En ook even aangeven aan wie u de vraag wil stellen, want er zijn een aantal mensen ...

De heer Uitendaal: Ik laat het primair aan de rekenkamer over om te bepalen wie de vraag gaat beantwoorden.

De voorzitter: Prima.

De heer Uitendaal: Dat is prima. Ik heb wat meer vragen, maar hopen we maar dat het de tweede ronde gaat lukken. Eén van de dingen die mij opviel, is dat ... Opgeschreven was, dat er is aanvankelijk in '98 ... Nee sorry, '89, is er een akte van overdracht geweest, waarin voor een gulden, nog ouderwets, de gronden aan de ASB werden overgedragen. En er is ook geconstateerd dat de ASB, het bestuur, de mogelijkheid heeft om de eigen statuten aan te passen. In de aanvankelijke akte van overdracht is gezegd dat, mocht er iets gebeuren met de ASB, gaat failliet, laat ik het maar heel simpel zeggen, dan gaan de gronden terug naar de gemeente om niet. Maar in de huidige versie van de statuten van de ASB staat dat niet. Is het niet zo dat datgene wat er in de akte van overdracht staat, hoe dan ook, altijd geldig blijft? Dat is één vraag.

De voorzitter: Wilt u meteen de vragen beantwoord zien of zegt u van, meteen de tweede ... Eerst die twee vragen.

De heer Uitendaal: Een andere vraag is, aanbevelingen, met name de aanbeveling 3 en 4. Dan verwijs ik even naar het verleden. In het verleden is het zo geweest dat er ook raadsleden, en niet de burgemeester, twee raadsleden in het bestuur zaten van de ASB. Zouden uw aanbevelingen anders geweest zijn als de huidige situatie was dat er twee raadsleden in zaten en niet de burgemeester? Nu is het de burgemeester, maar vroeger waren het dus anderen? Had uw advies anders geweest, conclusie? De eerste twee vragen, voor zover.

De voorzitter: Dit was uw twee vragen. Zou u deze twee vragen vast willen beantwoorden, want dat heeft misschien weer consequenties voor andermans vragen.

De heer Belhaj: Dank u wel, voorzitter. Ik zal de tweede vraag beantwoorden. En de eerste vraag, als het gaat om de akte van overdracht, die laat ik aan de ASB over. Antwoord is heel concreet, nee. Ook al ... Kijk, raadsleden zijn het hoogste orgaan ... De gemeenteraad is het hoogste orgaan van de gemeente. En ik geef een heel praktisch voorbeeld, om dat helpt het, want over governance praten is vaak heel technisch. Gemeente wil gaan bouwen. Gemeente heeft geen eigen grond. Gemeente en eigenlijk, de gemeente dat bent u als gemeenteraad, hoogste orgaan, gaat naar de ASB toe om één hectare grond te kopen. U bent het bestuur, u zit in het stichtingsbestuur van de ASB. Als stichtingsbestuur heeft u de opdracht, de taak, om de belangen te behartigen van de stichting op dat moment. Daar heeft u hem gelijk al. Belang van de gemeente is om die grond zo goedkoop mogelijk te verkrijgen, om alle redenen. Het doel van de stichting is om die grond zo vriendelijk mogelijk te verkopen, laat ik het zo formuleren. En daar heb je gelijk een spanningsveld, want de een wil het goedkoopste, maar die een, dat bent u. En de ander wil het zo duur mogelijk en dat bent u ook. Dat spanningsveld ... Nee, dus gemeenteraden of bestuur ... En het is wat anders als het een gemeenschappelijke regeling is. Dan heb je een heel ander verhaal, want in een maatschappelijke regeling is vastgelegd dat iedereen daarin zijn eigen belang dient. Een stichting dient alleen zijn eigen belang, dat is een heel groot verschil daarin. Antwoord is absoluut nee, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Voor vraag één ga ik naar mijnheer Lunsing?

De heer Lunsing: Die eerste vraag is ... U heeft gelijk, klopt. De koopakte is bepalend.

De voorzitter: Kort antwoord. Mijnheer Claus ... Of meneer, mevrouw Claushuis. Sorry. CDA, gaat uw gang.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel. Hartelijk dank voor het uitgebreide onderzoek wat we hebben gekregen. Gelukkig worden er ook heel veel dingen in bevestigd die we al doen. En u zegt, het kan niet en-en, of of-of, maar ik denk dat we juist er heel goed in geslaagd zijn om én een stukje behoud te doen én ook nog zo veel mogelijk te ontwikkelen. De gelden voor die opgebracht zijn door de Blaricummermeent zijn reeds besteed voor een groot gedeelte aan de Bijvanck, voor 35 miljoen die daaraan op wordt geknapt. Dat is geen vraag meer, wat gaat u daarmee doen? Maar dat hebben we al heel goed besteed. En ik denk dat wij heel goed als gemeenteraad in staat zijn om de juiste afwegingen te maken. Daar zijn we ook al toe gedwongen door de nieuwe Omgevingswet waar je allerlei subprogramma's moet vaststellen. Dus het is voor mij een stuk bevestiging in dat rapport dat wat we doen, dat dat al voor een groot gedeelte gedaan wordt. Nu doet u het voorstel om het als verbonden partij ... Maar ik heb begrepen dat er zowel een financieel belang moet zijn bij de verbonden partij als een bestuurlijk belang. Dat antwoord is ook al gegeven door het college. Ik weet niet wat daar de regels voor zijn dat je zomaar kan zeggen van, de ASB moet een verbonden partij worden. Dat is wel een aanbeveling, maar ik denk dat dat in de praktijk niet zo gaat, dus dat is de vraag die ik hier neerleg. Dat is even

De voorzitter: Dat is de vraag?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ja.

De voorzitter: Prima. Het woord is aan mijnheer Belhaj, gaat uw gang.

De heer Belhaj: Is maar één vraag? Financieel ...

De heer ...: Verbonden partijen.

De heer De Haan: Verbonden partijen.

De voorzitter: Kunt u de microfoon even aanzetten? Kan iedereen het goed horen.

De heer De Haan: Er is een financieel belang. Uw buurman heeft dat net ook al even genoemd. De ASB bepaalt voor een heel groot gedeelte zijn eigen verkooptarieven, waarvoor ze eventuele grond willen verkopen of willen overdragen of wat er ... Weliswaar met toestemming van het college moeten ze dat doen. Maar zij gaan over de middelen. Bovendien, sinds een paar jaar heeft ASB aanzienlijk meer eigen vermogen. Dat is waarschijnlijk ontstaan door de herwaardering van de gronden. Waarschijnlijk doordat het ook een ANBI stichting is geworden. Dan moet er meer duidelijkheid gegeven worden in, wat is je eigen vermogen? Hoe is dat opgebouwd? Wat is de achtergrond daarvan? Sinds die tijd publiceert de stichting ook op hun eigen website de jaarverslagen. Daar kunt u dat ook heel makkelijk weer in teruglezen. En de verbonden partij, u bent, hoe je het ook wendt of keert, ongelooflijk van elkaar afhankelijk. En op dat moment is het een verbonden partij. En het is niet zo dat het, als je alleen maar subsidieert bijvoorbeeld en in het bestuur zit of welke andere constructies dan ook ... Als het heel erg zichtbaar is dat deze stichting 100 procent afhankelijk is in het functioneren van de gemeente in dit geval, dan is het een verbonden partij. En dan hebt u het recht om structureel en stelselmatig op de hoogte te worden gehouden van hun activiteiten. Want uw buurman gaf ook aan van, is het niet zo dat die gronden automatisch terugvallen als de gemeente recht van terugkoop heeft, zal ik maar even zeggen, en dan in dit geval om niet. Dat is natuurlijk zo, maar de stichting is ook privaatrechtelijk gehouden aan allerlei regels. En als de stichting bijvoorbeeld een geschil heeft met een omwonende of het stichtingsbestuur besluit, want dat kan ook, dat ze op een andere manier samengesteld willen worden of dat het doel aangepast moet worden, dan zit daar spanning in. En dat is ook wat de voorzitter aangeeft. Wij zeggen, wat is dat zonde dat de gemeente in zo'n spanningsveld terecht zou komen, terwijl dat onnodig is. Vandaar dat wij ook adviseren, maak er een verbonden partij van, zorg dat de raad één keer per jaar via begroting en jaarrekening daar zicht op houdt, dan kunnen er ook vragen over gesteld worden. Dan hoeft u niet op willekeurige momenten, of als u wat hoort of leest of wat dan ook, vragen te stellen. Maar dan hebt u het recht om aan de hand van de paragrafen waar de verbonden partijen in staan, de nodige vragen te stellen. En dan bent u als raad meer geborgd in het geheel. Ook in het beleid van de stichting. Daar zijn een heleboel overwegingen. We hebben dat verder uiteengezet in onze stukken. Er zijn een heleboel overwegingen waarom dat verstandig is. En de belangrijkste overweging is dat de stichting een privaatrechtelijke stichting is, die ook gehouden is aan allerlei regelingen in het Burgerlijk Wetboek, maar bijvoorbeeld ook simpelweg aansprakelijk gesteld kan worden door derden. En die aansprakelijkheid die door derden gesteld moeten worden, daarvan zeggen wij ook van, dat maakt de constructie die u nu hebt in het bestuur kwetsbaar.

De voorzitter: Duidelijk. Mevrouw Claushuis, wilt u daar nog op ingaan? Misschien kunt u ...

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ja, dank u wel. Het is zo dat ... De verbonden partijen komen bij ons ook in het financiële overzicht, de begroting, voor. Maar dat is natuurlijk van de ASB niet. In hoeverre is het juridisch dan mogelijk dat je toch zegt van, kunnen wij dat zelf beslissen? Of is dat in overleg met de ASB van, dat willen we in de toekomst op een andere manier inrichten? En hoever ben je daar dan vrij in om dat te bespreken of juridisch vast te leggen?

De voorzitter: Mijnheer De Haan.

De heer De Haan: Dat is een goede vraag om uit te zoeken. Maar in het besluit "Begroting en verantwoording" kunt u expliciet lezen onder welke voorwaarden deze stichting een verbonden partij is. En wij zouden adviseren om u daarover verder te laten voorlichten als raad met een verzoek aan het college van, zoek dat eens uit. Wat zijn de mogelijkheden daar? Dit onderzoek is voor u als raad bedoeld ...

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Uiteraard.

De heer De Haan: Dat is helder? Dus onze uitgangspunten zijn ook, het versterken van de positie van de raad, uw controlerende functie, uw kaderstellende functie. En in dat verband adviseren wij u om daar nader onderzoek naar te laten doen.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Duidelijk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik door naar de heer Oyens. Ik had u nog niet voorgesteld, maar hierbij.

De heer Oyens: Ik was wat later, excuses daarvoor. Soms dan gaan andere dingen even voor.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Oyens: Dank voor het rapport. Ik heb het met veel interesse gelezen. En ik heb toch een gevoel dat u spanningen ziet die er niet zijn. En ik zal u zeggen waarom en daar heb ik dan ook wel een vraag over. Het ene is, de spanning op het gebied van woningbouwbeleid. We weten allemaal dat er hier heel veel gebouwd is de afgelopen jaren. Blaricummermeent, daarvoor de Bijvanck. Er wordt straks weer heel veel gebouwd, zeer veel zelfs, op het terrein van het oude ziekenhuis. Dus op het gebied van woningbouwbeleid hebben wij hier geen hoge urgentie. Maar wel is het zo, en daar lees ik in dit rapport bijna niks over, dat wij een paar jaar geleden hebben gezegd tegen elkaar, wacht eens even. We moeten toch weleens nadenken, zoals u zelf ook zegt, er moet wel nagedacht worden over de mogelijkheden, hebben we gedaan. Er zijn een aantal plekken aangewezen waar woningbouw strakjes mogelijk is. Meerdere plekken, dus we zijn helemaal niet uitgebouwd. Maar het heeft geen grote haast om redenen die ik net zei. Vandaar dat ik dat heb gemist in uw stuk. En dat er dan op dit moment geen expertise is, dat weet ik niet. Dat zou u aan het ambtenarenapparaat moeten vragen, dat weet ik niet. Maar expertise is in te kopen. Dat hebben we bij de Blaricummermeent gezien, ook ingekocht. Daar zie ik geen spanning, want we zijn er met de raad, met zijn allen bij en we praten daar met de raad ook regelmatig over. We hebben daar goede discussies over. De een wil een beetje meer links, de ander wil een beetje meer rechts. Maar dat maakt niet uit. We zijn wel met zijn allen goed van overtuigd dat we daarover na moeten denken en dat wordt ook gedaan. Daarom is mijn vraag op dit gebied, ik mis deze wel degelijk bestaande overwegingen van de raad en de wel degelijk gedane onderzoek wat we hebben gedaan naar mogelijke bouwlocaties. Er is er een zelfs op dit moment onder discussie, heb ik gemist. Dus ik weet niet waarom u dat zo heeft gelaten, want wij als raad, zover ik het ... Ikzelf dat ... Ik praat nu voor mezelf even, wij

hebben er een goed gevoel bij dat het op dit moment in de raad goed aan de orde is geweest en er goed over nagedacht wordt. Dat is mijn eerste vraag. Zal ik de tweede meteen erachteraan doen?

De voorzitter: Mag u doen. Als het kort en bondig kan zijn, want we lopen ...

De heer Oyens: Maar ik wil het wel een beetje in de context plaatsen.

De voorzitter: Ik begrijp dat u het in de context wilt zetten.

De heer Oyens: De tweede is de ASB, die ... En ook GNR, die is ooit in het leven geroepen in een periode, en dat is al lang geleden, dat het zelfstandig voortbestaan van Blaricum ter discussie stond. Daar hebben wij een hele goede tijd, heel lang over gepraat en wat was de beste oplossing op dat moment? Is zorg dat alles wat groen en Blaricums en past in de ruimtelijke ordening uit het dorp halen, uit de gemeente halen en vastzetten, zodanig dat een ander er niet aan kan komen. Is ook gebeurd. En daar zijn we met zijn allen bij, we zijn er met zijn allen heel gelukkig mee geweest altijd. En dus is die ASB, maar de GRN ook, die zijn beide op afstand geplaatst. En als je iets op afstand plaatst, dan moet je er ook aan houden. Want als je ze daarna weer naar je toe trekt, krijg je ook weer een dubbel geval. Is het wel of is het niet van de gemeente? Dus nee, we hebben met zijn allen gezegd, we zetten het bewust op afstand. Kan je er ook niet meer aankomen. Dat mocht ooit een andere gemeente zeggen, wij willen graag Blaricum hebben, en dat is meerdere keren geweest, dan kan je daar in ieder geval niet aankomen. En op het moment dat je er een verbonden partij van gaat maken, krijg je daar weer een discussie over. Dat hebben we nooit gewild.

De voorzitter: Wat is uw vraag?

De heer Oyens: Dat mis ik in uw stuk.

De voorzitter: Mijnheer Oyens, kunt u uw vraag stellen daarover?

De heer Oyens: De vraag is, waarom mis ik dit net in uw stuk?

De voorzitter: Wie gaat dat beantwoorden? En het liefst zo kort en bondig mogelijk. Mijnheer Oyens, kunt u de microfoon uitzetten? Mijnheer Belhaj of de heer De Haan? Mijnheer Lunsing, net mis.

De heer Lunsing: Over de spanning tussen ... Want we hebben wel, als we de stukken zo lezen, dan zien we heel weinig ruimte, behalve nu Craibosch dan, maar daarbuiten is er heel weinig ruimte om te bouwen. Craibosch, ik denk dat dat ook niet alleen voor Blaricum zelf ... Inwoners van Blaricum bewoond zal worden, maar dat ... Het lijkt me een hele aantrekkelijke plek voor heel veel mensen in deze omgeving. U kunt niet voorkomen dat er ook mensen uit Hilversum, Amsterdam, ook proberen te wonen. En als je de stukken leest, wilt u aan de ene kant alles behouden zoals het is. En aan de andere kant dat de jeugd wel een woning kan vinden. Dat voel ik altijd een soort spanning in als ik dat zo doorlas. Daarom hebben we dat benoemd. En het klopt dat Blaricummermeent heeft natuurlijk heel veel ruimte gegeven. En Craibosch gaat dat ook wel weer geven. Maar daarna is, lijkt mij ook, heel weinig extra mogelijkheden om daar nog wat aan te doen. Er zijn, is mij bekend, een aantal plekken in voorbereiding, maar het gaat om vijf tot tien huizen maximaal per keer.

Mevrouw ...: Zeventig.

De heer Lunsing: Zeventig. Daar zijn we niet over geïnformeerd. Jij wilde die andere vraag hebben, De Haan?

De voorzitter: Ja, mijnheer De Haan gaat vraag nummer twee beantwoorden.

De heer De Haan: Dank u wel. Mijnheer Oyens geeft aan van, we hebben heel bewust gekozen voor afstand. Onze constatering is dat er juist geen afstand is. Door de grote verwevenheid, zowel in personele bezetting als in de toestemming die de stichting moet hebben van het college voor het vervreemden van bijvoorbeeld gronden, is er geen afstand. De stichting is feitelijk een beheersorgaan in opdracht van de gemeente en meer is het niet. Dus die afstand is er niet. Maar omdat het een stichting is, is het wel een privaatrechtelijk orgaan. En daarmee kan de stichting uiteindelijk ook, laten we zeggen, aangesproken worden door derden, waarbij u de invloed die u wel graag wilt hebben plotseling ook zou kunnen verliezen. We zeggen niet dat dat gebeurt. We geven alleen aan, denk erover na of je die risico's die daar mogelijk in zitten, niet in beeld wil brengen, in kaart wil brengen en daar een bewuste keuze over wilt maken. En als u zegt als raad van, wij maken die keuze heel bewust. Dat risico nemen wij heel bewust, ook goed. Maar het is altijd goed om dat te evalueren, na te kijken, extern te oriënteren van, wat kan ons eventueel te wachten staan hierin? Welke voordelen zitten erin? Welke nadelen zitten erin? Nogmaals, die afstand, die is er niet. Dat is ...

De voorzitter: Mijnheer Oyens, voldoende antwoord?

De heer Oyens: Voldoet in die zin, u heeft hem uitgezet, dat ik het niet met u eens ben.

De heer De Haan: Dat mag.

De heer Oyens: Er is wel degelijk afstand.

De voorzitter: Prima. Ga ik naar de andere kant. De heer Pel, Hart voor Blaricum, gaat uw gang.

De heer Pel: Dank u wel, voorzitter. Wij spreken nu niet voor het eerst met de rekenkamer over dit onderwerp. Vanavond spreken we wel over een advies over het grondbeleid. En dat advies is niet bepaald op een expliciete vraag van de raad tot stand gekomen. We hebben daar eerder over gesproken. Dat vinden we op zijn minst opmerkelijk. Het is een eigenstandige afweging van de rekenkamer om dit onderwerp op die manier aan te vliegen. Het rapport lijkt sterk ingezoomd op de stichting ASB, de Agrarische Stichting Blaricum. En stuurt nadrukkelijk richting toekomstige woningbouw en infrastructuur, terwijl de raad herhaaldelijk dertig jaar lang heeft uitgesproken vast te willen houden aan behoud van natuur en de agrarische functie van de gronden. Daarnaast is de toon in de richting naar de bestuurlijke verhoudingen onnodig op de spits gedreven. Recente publiciteit, vandaag nog, helpt daar ook niet bij om een zorgvuldige afweging te maken. Dat er verbeteringen zijn in de relatie met de stichting, dat zou goed kunnen. Maar dit advies en de manier waarop het is gepresenteerd, biedt ons als Hart voor Blaricum in ieder geval, geen voldoende houvast om daar een basis op te baseren. Ik heb al twee vragen voor u. En dat is, waarom lijken de scenario's en de aanbevelingen vooral te sturen op toekomstige woningbouw en infrastructuur, terwijl de raad herhaaldelijk in de jaren andere prioriteiten heeft uitgesproken en dat nog steeds doet? En het is al algemeen aangegeven, de heer Oyens gaf het perfect aan, dat wij in staat zijn geweest de afgelopen jaren om een behoorlijke groei in woningen te realiseren en dat nog doen, tevens. Op dit moment met Kraibosch. En een tweede vraag is, in het rapport ziet u ook reactie van het college, die alle punten die u voorstelt ten aanzien van de relatie naar de ASB als partij en ook de zaken die aan de orde zijn geweest ten aanzien van overdracht van grond in eventuele liquidatie van de stichting, dat die allen weerlegd worden in dat verhaal. En u komt daar niet op terug. U blijft vasthouden aan uw eigen mening over ... En daar wil ik toch nog een antwoord op hebben, waarom daar niet op gereageerd is of dat niet klopt? En de reactie die er gegeven is door het college. En de andere vraag, heb ik ook net gezegd, dat ten aanzien van de scenario's die uitsluitend, maar gericht zijn op ontwikkelingen en niet

op datgene wat de raad als doelstellingen heeft gegeven voor de lange termijn in het verleden en nu nog steeds. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Belhaj. Wilt u daar een antwoord op geven?

De heer Belhaj: Het zijn meerdere vragen in één gerold. Laten we beginnen bij het begin. De rekenkamer is onafhankelijk. Wettelijk geborgd. De rekenkamer heeft het recht om zelfstandig onderzoek te doen. Wij zijn een ronde geweest en daar is uitgekomen dat het grondbeleid een van de redenen zou kunnen zijn voor onderzoek, dat het een interessant onderwerp was. We hebben ernaar gekeken en op basis van ons wettelijk mandaat ervoor gekozen om dat te onderzoeken. We hebben netjes een onderzoeksagenda gepresenteerd aan alle drie de gemeenteraden. We zijn ook netjes hier geweest in december 2024 om verantwoording af te leggen over de onderzoeksagenda, de totstandkoming van het onderzoek. We hebben volledig zuiver en netjes gehandeld conform de wet. En we hebben geprobeerd zoveel mogelijk rekening te houden met alle gevoelens die ook omtrent dit onderwerp aanwezig waren op dat moment en nog steeds. Als het gaat om uw laatste opmerking, wij hebben de aanbeveling van het college ontvangen, waarvoor ook dank. Maar als u goed kijkt, staat er ook bij een reactie van ons op die reactie van het college. Aan het einde staat dan toegelicht, op basis van de reactie van het college. En daar is ook een tegenreactie op gegeven. Dus waar u verzoekt, staat al in de stukken die u op dit moment heeft ontvangen, voorzitter.

De voorzitter: De heer Pel.

De heer Pel: Ik heb dat ook gelezen. In uw reactie ... Op de reactie van het college volgt u het college slechts op één punt. De overige, daar wordt geen reactie op gegeven. Dat ene punt zegt u, dat neem ik mee in de aanbevelingen. Het belangrijkste wat wij althans als Hart voor Blaricum uit dit hele proces in de aanloop tot en met nu zien, is dit rapport, dat dat schuurt met het vastgesteld raadsbeleid. En het raadsbeleid, daar hebben we het over gehad. Dat is waarin wij ons ... Hoe wij zien dat onze gemeente zich ontwikkelt. Ook behoud van natuur, agrarische gronden, maar ook woningbouw hoort daarbij. En hier wordt uitsluitend het grondbeleid gepresenteerd, wat lijkt alsof wij tekortschieten in andere taken die wij op ons nemen en die serieus opgepakt worden, zoals woningbouw ...

De voorzitter: Was dit nog een aanvullende opmerking of een aanvullende vraag? Een reactie van mijnheer Belhaj, graag.

De heer Belhaj: De gemeenteraad is het hoogste orgaan. U bepaalt, u bent het hoogste orgaan, u neemt een besluit in deze gemeente. En als u wel woningbouw wilt of geen woningbouw wilt, wij vinden daar niks van. Dat is iets wat u moet afwegen en daarin besluit moet nemen. Wij constateren alleen dat als wij het collegeprogramma lezen of het coalitieprogramma lezen van 2020 – 2026, dat er best wel veel ambitie in zit als het gaat om huisvesten, als het gaat om woningbouw. Wij constateren ook als we kijken naar de hoeveelheid grond die u als gemeente in eigen bezit heeft, dat daar best wel spanning op kan zitten. Je kan maar grond één keer uitgeven, zoals gezegd. Dat constateren wij alleen. We geven alleen aan de gemeenteraad, als u die ambities heeft ... U wilt ook een landelijk karakter behouden, agrarisch, dat is allemaal aan u. Wij hebben daar geen mening over, omdat het politiek is en wij bedrijven geen politiek. We constateren alleen als u én die hoge ambities heeft én natuurbeheer wil, kijk dan ... Dan is dat misschien iets om goed naar te kijken. En dat hebben wij aangegeven. Voor de rest, wij vinden helemaal niks van of u wel of geen woningbouw wilt. Dat is allemaal aan u. Dat is politiek, daar gaan wij verder niet over. Dank u wel.

De heer Pel: Een reactie daarop ...

De voorzitter: De heer Pel.

De heer Pel: U vindt daar wel iets van. Want in de zin dat wij woningbouw plegen, is het zo dat de doelstellingen die wij hebben en zoals ook gemeten worden door de provincie en door anderen ten aanzien van woningdeals die wij sluiten in de regio en daarbuiten, daar voldoen we in grote mate aan de doelstellingen die gesteld worden aan onze gemeente. En als u zegt, u bent het hoogste orgaan. Dat klopt. Wij kunnen die adviezen naast ons neerleggen, maar we vinden het wel treurig dat wij vandaag in de krant moeten lezen dat onze burgemeester, in ieder geval, wil niet zeggen beticht, maar in ieder geval verbonden wordt met belangenverstrengeling. En dat is wel wat ons diep raakt, denk ik.

De voorzitter: De heer Belhaj.

De heer Belhaj: Als rekenkamer zijn we ondersteunend aan de gemeenteraad, maar wij zijn een transparant orgaan die ook voor de inwoners is. Als wij onderzoeken gaan doen, vragen we input aan de gemeenteraad, aan inwoners en aan maatschappelijke partijen. Dit onderzoek is gepubliceerd. Er is een commissievergadering vanavond en de pers heeft daarover bericht. Wij hebben daarin geen andere, anders dan wat u hier leest, opmerkingen of statements op dat soort dingen gemaakt. Juist met de gevoeligheid die hier speelt, zijn we daar ons heel bewust van geweest om dat zorgvuldig te doen, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Belhaj: Dus die suggestie werpen wij verder van ons, dat is ook niet onze intentie.

De voorzitter: Prima. Mijnheer Lunsing wil ook nog een opmerking daarover maken.

Mijnheer Lunsing: Ja ik wil ... Misschien is het handig om het even heel plastisch uit te drukken. Kortgeleden heeft de gemeente een stuk grond van de ASB gekocht. We hebben met de ambtenaren erover gehad en die zeiden, we hebben met de direct directeur van de ASB gesproken, dus daar zat geen burgemeester tussen. Maar die ambtenaren onderhandelden namens de gemeente en die moeten verantwoording uiteindelijk afleggen aan het college. Er zat aan de ene kant het college te onderhandelen, formeel gezien, aan de andere kant zat de directeur er namens het bestuur te onderhandelen. En de burgemeester zit toevallig dan zowel in het college als in het bestuur. In het bestuur moet zij de belangen van de ASB behartigen en in het college die van de gemeente. En dan heb je twee belangen die nooit hetzelfde kunnen zijn. De een wil de prijs zo hoog mogelijk, de ander de prijs zo laag mogelijk. Dat is allemaal prima verlopen. Er is geen ... Ik wil zeker niet zeggen dat er een integriteitsprobleem of een belangenverstrengeling heeft plaatsgevonden. Maar het is een ... Formeel gezien zet je iemand in twee rollen tegen zichzelf. En dat is merkwaardig. En dat is wat we probeerden uit te drukken in het rapport.

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Ik wil doorgaan naar mevrouw Boersen, Blaricumse Partij.

Mevrouw Boersen-de Jong: Het voordeel ... Het nadeel van een aan het einde van een rijtje te zitten, is dat de vragen misschien al gesteld zijn. Maar je kunt ook even reageren, denk ik. Een heel korte reactie, voordat ik mijn twee vragen stel. Ik houd van duidelijkheid. Ik heb u heel duidelijk horen zeggen dat de overdrachtsovereenkomst gaat boven de huidige statuten. Ik constateer daarbij dat bij liquidatie de gronden overgaan ... Terugvallen aan de gemeente om niet. Correct. Ik zie u alleen knikken, maar het wordt opgenomen ... Het is geen vraag ...

De voorzitter: De heer De Haan.

Mevrouw Boersen-de Jong: Wethouder, of voorzitter. Het is geen vraag.

De voorzitter: Dit was geen vraag, oké.

Mevrouw Boersen-de Jong: Die is al gesteld, maar ik wil heel graag ...

De voorzitter: Volgens mij heb ik deze vraag net al beantwoord, maar ...

Mevrouw Boersen-de Jong: Maar dan nog. Ik hoorde net iets anders ...

De voorzitter: U wilt graag bevestiging van een antwoord?

Mevrouw Boersen-de Jong: Ja.

De voorzitter: Mijnheer De Haan, kunt u dat bevestigen?

Mevrouw Boersen-de Jong: Hoeft alleen maar ja te zeggen.

De voorzitter: Misschien even het knopje uitzetten, want dan ... Ja.

De heer De Haan: Ja, dat geldt bij een vrijwillige liquidatie. Het blijft een stichting volgens het Burgerlijk Wetboek. Op het moment dat ...

De heer De Haan: Ja, dus op het moment dat er niet sprake is van een vrijwillige liquidatie, dan moet u zich zorgen maken. Dat is wat we bedoelen te zeggen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik ben geen jurist, ik neem hier kennis van. Verder is het zo dat ... En ik zal mijn vragen nu gaan stellen ... Blaricum heeft destijds dat vastgoed om niet overgedragen aan de stichting. En toen is er heel duidelijk in de overdrachtsovereenkomst de doelstelling geformuleerd, namelijk behoud van het agrarisch karakter van Blaricum. En destijds heeft de gemeenteraad ook gemeend om daar toezicht op te laten houden. Toezicht door twee raadsleden en een portefeuillehouder. Die namen deel aan de stichting, die waren bestuurslid geworden. Als het bestuur bestaat uit zeven leden, misschien waren het er negen, maar als je dan drie leden uit de gemeentelijke afdeling laat participeren, dan is er wel degelijk ook een heel directe relatie vanaf het begin af aan, gewenst door de gemeenteraad. En dat was dan echt als toezichthouder. En vanavond is het woord belangenverstrengeling al genoemd. En ik ben het eens met mijn rechterbuurman. Ik vind het toch wel, mijn naaste rechterbuurman, ik vind het toch wel een trieste zaak dat dan het woord belangenverstrengeling om de hoek komt kijken. Want de burgemeester heeft eenmaal de opdracht van ons gekregen als raad, als hoogste orgaan, om daar in de stichting toezicht te houden. Dus ik wil heel graag van u weten, mag ik die burgemeester niet als toezichthouder zien?

De voorzitter: Dat is vraag één?

De voorzitter: Prima. U heeft geen tweede vraag?

Mevrouw Boersen-de Jong: Ja.

De voorzitter: Ja? Stelt u die tweede vraag meteen, graag.

Mevrouw Boersen-de Jong: Het woord belangenverstrengeling is hier genoemd. En nou zitten er in de stichting twee agrariërs die een commercieel en financieel belang hebben. Hoe kijkt u aan tegen een stichting die een ANBI-status heeft en waarbij dan twee leden niet voldoen aan de eisen die een ANBI-status opleggen? Namelijk, bestuursleden mogen geen direct commercieel belang hebben. En in zo'n stichting zit ook onze burgemeester. En ik heb als gemeenteraadslid daar best wel een probleem mee dat zo'n stichting kennelijk, want u heeft het zelf uitgesproken, een ANBI-status heeft, geen liquidatieprotocol heeft, want dat staat er niet in ...

De voorzitter: Mevrouw Boersen? Dit gaat toch wel een beetje ver.

Mevrouw Boersen-de Jong: Het gaat wat ver, maar ...

De voorzitter: Dit gaat ver, want het gaat ...

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik ben wel benieuwd ...

De voorzitter: Namelijk niet over het onderwerp. Dit gaat over het grondbeleid. En het gaat niet om een verdere uitwerking van de ASB. Dat staat niet ... We hebben het weliswaar over de rol van de burgemeester gehad hierin, maar om de rol van ieder lid van de ASB hier te gaan bespreken, dat gaat me echt te ver.

Mevrouw Boersen-de Jong: Moet ik dat in een ander gremium dan doen?

De voorzitter: Dat zult u in een ander gremium ... Dat moet u maar binnen het college of binnen de raad bespreken, maar niet in deze setting, want dat gaat namelijk niet over dit onderwerp. Dat gaat te ver. En ik verlang ook niet van de mensen die hier zitten dat ze daar zomaar een antwoord op gaan geven. Dus ik verzoek u echt ...

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik heb toch echt ...

De voorzitter: Om u te houden bij dit onderwerp.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter, je hebt toch echt het gevoel dat de ASB ... We hebben een hele presentatie gehad over grondbeleid, maar het gaat hier aan tafel alleen maar over de ASB.

De voorzitter: Maar dan wel de rol van ...

Mevrouw Boersen-de Jong: Natuurlijk is het een onderzoek naar grondbeleid ...

De voorzitter: De rol van degene die daarin zit namens de gemeente, maar niet over andere leden, agrariërs, die daarin zitten. Dat is niet ter sprake.

Mevrouw Boersen-de Jong: U bent voorzitter.

De voorzitter: Ik hoop dat u dat begrijpt.

Mevrouw Boersen-de Jong: Ik ben het niet met u eens, maar ik slik mijn vraag niet in. Ik heb hem gesteld en u heeft hem allemaal gehoord. Misschien is dat ook genoeg.

De voorzitter: Maar u krijgt nog antwoord in ieder geval op uw eerste vraag. Kan ik mijnheer Belhaj daar ...

De heer Belhaj: Ik ga mijn best doen, voorzitter. Laat ik één ding heel ... Laten wij één ding heel duidelijk maken. Alles is onderzocht. In het onderzoek ... We hebben gesproken inderdaad over belangenverstrengeling. U zei het heel mooi. De burgemeester zit er in opdracht van ons, dat klopt. En daarom raden we ook de gemeenteraad aan om daar een ander alternatief te overwegen. De burgemeester ... Dit gaat niet om de burgemeester, dit speelt al heel erg lang. En los van alle complexe termen en zaken die nu spelen, als een stichting zo duur mogelijk zijn grond wil verkopen en een gemeente wil zo goedkoop mogelijk de grond kopen. En de gemeenteraad heeft een voorzitter van de raad, de burgemeester is ook de voorzitter van de raad, die hier het bestuursorgaan is en zitten nog steeds in bestuur. Dat is belangenstrijdigheid. Dat is een feitelijke constatering wat wij doen. En als u ... Wij zouden niet weten hoe we dat anders zouden formuleren dan dat. En soms dingen simpel maken helpt om soms dingen ook duidelijk te maken. Ik houd van duidelijkheid. Wel benadrukken, wij hebben niet gezegd, er is sprake van belangenverstrengeling. Of er zijn dingen gebeurd die onoorbaar zijn. Dat hebben we allemaal niet gezegd. We hebben alleen wel gezegd, de situatie kan ontstaan dat. Denk daarover na. Bereid je erop voor, want als wij dat constateren, zullen andere partijen dat ook doen. Dat is wat wij aangeven en proberen zo vriendelijk mogelijk te doen in het rapport. Wat uw tweede vraag betreft, wij kunnen niet zonder enig, totdat we onderzoek hebben gedaan naar iets specifiek, daar uitspraak over doen. Juist vanwege hetgeen wat ik ook net schets als het gaat om zuiverheid. Dus ik snap uw vraag. Maar wij hebben daar geen onderzoek naar gedaan, want we doen geen onderzoek naar de ASB. We doen onderzoek naar het grondbeleid. En waarom wij heel veel dingen beantwoorden over de ASB, omdat de vragen gaan met name over de ASB. We hebben heel veel dingen in het rapport gezet, die niet gaan over de ASB. Daar krijgen we geen vragen over.

De voorzitter: Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Het woord ... Hoe moet ik het zeggen, op het moment dat je zegt dat er van belangenverstrengeling sprake zou kunnen zijn, dan denk je heel erg gauw aan eigen belang. En ik denk dat u in uw rapport dat had moeten realiseren. Namelijk, dat is niet een eigen belang waarvan u de burgemeester beticht, maar wat u had moeten schrijven, de burgemeester heeft wellicht twee petten op. Dat maakt het veel minder heftig dan het woord wat u gebruikt.

De voorzitter: Mijnheer De Haan, u wil daar nog een reactie op geven?

De heer De Haan: De zorg van mevrouw is volkomen terecht. Het begrip belangenverstrengeling betekent dat je een persoonlijk belang hebt bij een activiteit van een gemeente, waardoor je, laten we zeggen, grond of geld of andere zaken ... Dat is hier absoluut niet het geval. Laten we dat volstrekt helder ... Dat is ook niet de intentie van de zorgen die in het rapport uitgesproken worden. Het gaat over een mogelijk in de toekomst toekomstig belangenconflict. En dan institutioneel conflict. Een conflict tussen de gemeente en een conflict tussen de stichting. Die kan er zijn. Dat is helemaal niet theoretisch. Dat zie je heel veel gebeuren. En omdat de stichting enerzijds heel nauw verweven is met de gemeente, mede door de burgemeester, maar ook door de statuten, en anderzijds een privaatrechtelijke stichting is, kunnen daar ik weet niet hoeveel juridische conflicten uit ontstaan. En dat is de zorg die we uitspreken. En dat is iets waarvan we zeggen van, gaat u daar even over nadenken.

De voorzitter: Mijnheer Belhaj wil ook nog iets daarover zeggen?

De heer Belhaj: Ik gebruik het woord dubbele pet, het staat er letterlijk in. Ik heb het moeten opzoeken, zonder formele dubbele pet te prefereren zijn.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Pel: Ik wil nog een opmerking hierover maken, want we zitten nu al ruim een half uur aan het koekhappen over een situatie die u zelf nog hypothetisch noemt ook. En dat gaat over grondruil of acquisities als de gemeente een stukje grond nodig zou hebben van de ASB. U moet mij maar het aantal transacties het afgelopen jaar voorschotelen wanneer dat gebeurd is. Recentelijk is er een strookje langs een fietspad, wat we moesten uitbreiden, aangeschaft. En dat hebben we in goed overleg gedaan. En als daaraan opgehangen wordt dat daar ineens een governancemodel niet zou kloppen, dan zijn we heel ver weg van het onderwerp wat we hadden, dat is grondbeleid. Eigen grond versus facilitair grondbeleid waar wij in beleid voor gekozen hebben. En waar wij nog steeds oprecht in deze raad en we horen wel hoe het in de volgende raad is, van overtuigd zijn dat we ook in het facilitair grondbeleid succesvol zijn in het realiseren van onze ambities.

De voorzitter: Ik denk dat we nu een beetje in herhaling gaan vallen, want we hebben dit al vaker nu met elkaar besproken.

De heer Pel: Ik probeer in ieder geval de discussie ergens naartoe te brengen ...

De voorzitter: Ik begrijp ...

De heer Pel: Zodat we niet over die governance van ASB ... Het lijkt wel of we een onderzoek naar ASB gaan houden en dat is toch echt niet het geval.

De voorzitter: Ik denk dat dat wel duidelijk is, langzamerhand.

Mevrouw ...: Voorzitter, ik ben het helemaal eens met de heer Pel, dat we helemaal niet vandaag moeten spreken over een verandering van de governance.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Mevrouw Kukupessy, gaat u tot slot aan de gang.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Ik vind het toch ook belangrijk om er toch even op in te gaan over de belangen. Het risico op belangenverstrengeling, zo moet ik het stellen. Net als mevrouw Boersen al zei, wij vinden het een belangenbehartiging en dat blijven wij ook zo vinden denk ik, ik denk allemaal. Het is maar één deel van het bestuur. En hoeveel procent is dat? In hoeverre is er dan belangenverstrengeling? Het is maar één kleine stem in het geheel. Bent u het daarmee eens? Hoeveel procent is dat, weinig? Als er zeven mensen zijn, is het bijna niks. Daarnaast wil ik ook nog even, is ook al een paar keer genoemd, de notulen van de statuten van 1990 dat het om niet overgedragen wordt aan de gemeente in de statuten van de ASB. Die zouden dan niet gelden in deze, die zijn in 1922 opnieuw gedaan ... 2022, sorry. Dat is heel lang geleden. Daar staat dat het batig saldo bij ontbinding besteed wordt aan een algemeen, niet beogende instelling, met een soort beogende doelstelling als de ASB heeft. Ik neem aan dat dat dan helemaal van tafel gaat, dat de statuten van 2000 ... 1990 trouwens, gelden. Dat zijn mijn twee vragen.

De voorzitter: Kan ik die ergens bij de heer De Haan leggen?

De heer De Haan: Om heel kort te reageren op de hele discussie. Volgens mij is het goed om het even goed uit te zoeken. Want ook hier merken we nu weer dat u zegt belangenverstrengeling, daarvan zeggen wij, daar is nadrukkelijk geen sprake van. Er is mogelijk sprake van een belangenconflict.

De voorzitter: Dat is iets anders. En mevrouw Kukupessy heeft nog een tweede vraag, dacht ik? Mevrouw Kukupessy, u had nog een tweede vraag en dat ging over de overdracht van de gelden zoals dat in de statuten staat. Daar had ze ook nog een vraag over.

Mevrouw Kukupessy: Omdat bij de statuten van 1990 en 2022 contrair zijn wat betreft dit.

De voorzitter: We hebben gezegd dat de aktes leidend zijn.

De heer De Haan: Wat geldt altijd zijn en de laatste statuten. En als in de koopakte, iets anders staat dan in een statuut of bijvoorbeeld per liquidatie van ASB gaan de gronden om niet naar de gemeente, dan kun je in statuten van alles en nog wat schrijven, maar dan geldt de koopakte. Dus die is de hoofdbaas over de geheel. En daarna de laatste statuten. En alle statuten daarvoor, die hoeft u niet meer te lezen.

De voorzitter: Dat is een geruststelling. Eventjes voor de orde van de vergadering, want we lopen al aardig uit. Het is intussen 21.10 uur en ik wil met u ook nog een tweede ronde doen, in zoverre dat ik het gesprek met ... Dat u het gesprek onderling heeft. Namelijk, hoe gaan we nu verder hiermee? En daar wil ik ook nog wel tijd voor hebben. En ik heb het idee dat de vragen steeds een beetje om dezelfde zaken heen draaien, zonder dat we verder komen ermee. Tenzij u nog een totaal nieuwe vraag heeft die niks met de ASB of wat dan ook te maken heeft, dan geef ik graag de gelegenheid mevrouw Boersen, maar niet weer hetzelfde verhaal ...

Mevrouw Boersen-de Jong: Nee, ik zal niet over de ASB beginnen, andere keer. In de bijlage, daar staat dat u zeven raadsleden heeft geïnterviewd en daar staan geen namen bij, ik kan daarnaar gissen. Maar ik heb gisteren contact gehad met de VVD en die waren niet benaderd. Wij als de Blaricumse Partij waren ook niet benaderd en we hebben zes partijen in de gemeenteraad, dus wie heeft u dan wel benaderd? Is mijn vraag.

De voorzitter: Ik weet niet of u er antwoord op krijgt, maar ik leg het neer bij mijnheer Belhaj.

De heer Belhaj: Andere partijen zijn meerdere keren benaderd, hebben een uitnodiging gehad. In mijn beleving ... Partijen zijn meerdere keren benaderd en in mijn beleving is ook de VVD aanwezig geweest.

De voorzitter: Het was een gezamenlijke bijeenkomst is hier geweest op een avond.

Mevrouw Boersen-de Jong: Dat was misschien een vergadering hier, maar dat is geen interview. Dat beschouw ik niet als een interview, maar goed. Dat was een kick-off.

De voorzitter: Mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Dank u, voorzitter. Heeft er helemaal niks met de vorige discussie te maken. In het document met de conclusie staat er een hoofdstuk 8, die heet "Reactie college van B&W" en daar zou een reactie op de reactie van de reactie kunnen komen. Gaat die er nog daadwerkelijk komen in dit document?

De voorzitter: Mijnheer Belhaj.

De heer Uitendaal: Hoofdstuk 8 van de conclusiedocument.

De heer Belhaj: Sorry, ik weet niet of wij naar hetzelfde stuk kijken. Ik heb namelijk een stuk voor me liggen, hoofdstuk 6 "Bestuurlijke reactie". "Het college heeft gereageerd op de aanbeveling van de rekenkamer. Hieronder vindt u per aanbeveling de reactie zoals die aan de rekenkamer is verzonden." Daar zijn alle reacties van het college, daar is op gereageerd door ons. Ik weet niet wat er dan misgaat in de communicatie, voorzitter.

De voorzitter: U verwacht nog een reactie?

De heer Uitendaal: Er gaat niks mis. Er staat een hoofdstuk 8 genoemd, "Na feedback bestuur in te vullen." Ik verwacht de mogelijkheid dat het college een reactie gaat geven op uw reactie op 3 en 4. In "Tot slot" heeft u een reactie gegeven op de reactie van de gemeente.

De voorzitter: Mijnheer De Haan.

De heer De Haan: Excuses, maar u hebt een niet actueel model.

De voorzitter: Er zijn twee verschillende modellen in omloop, begrijp ik dat goed?

De heer De Haan: Het stond in iBabs.

De heer De Haan: Wij komen graag terug.

De voorzitter: Dat zal zeker.

De heer De Haan: Het college heeft een ... We hebben een overleg gehad met het college, hebben verslagen van gemaakt, we hebben gereageerd op de inhoud, punt voor punt voor punt, zoals mijn collega ook zegt. En vervolgens heeft het college een schriftelijke reactie gegeven en die hebben we opgenomen in het model, inclusief onze eigen reactie daarop. En dat had u kennelijk moeten hebben.

De heer ...: Dat zit erin.

De heer De Haan: Toch wel?

De heer ...: In hoofdstuk 8 ...

De voorzitter: Misschien kunt u even de microfoon uitzetten, mijnheer De Haan?

De heer De Haan: Zit er wel in?

De heer ...: 8 zit er niet in.

De heer Uitendaal: Dan is de vraag, wat gaat er dan in hoofdstuk 8 komen? Dat lijkt een hoofdstuk te zijn waarin ik lees dat er een reactie komt van het college op de reactie van de rekenkamer.

De voorzitter: Mijnheer Belhaj.

De heer Belhaj: Voorzitter, als ik heel even mag. Er is sprake van spraakverwarring. Bij hoofdstuk 6 "Bestuurlijke reactie", daarin is de bestuurlijke reactie, kunt u daar vinden. Die hoofdstuk 8 bestaat niet. 6 is

eigenlijk 8 en daarin is gelijk ook onze reactie verwerkt. U heeft beiden, zowel de college reactie als onze reactie.

De voorzitter: Allemaal in hoofdstuk 8, 6. Allemaal in hoofdstuk 6.

De heer Belhaj: Allemaal in hoofdstuk 6. Een excuus voor ... Dat had niet ... Dat is daarna samengevoegd bij 6 om daar toelichting op te kunnen geven, voorzitter.

De voorzitter: Kijk, dat is de verwarring.

De heer Uitendaal: Er komt geen hoofdstuk 8? Oké. Jammer dat die erin stond.

De voorzitter: Deze verwarring is ook opgelost. Ik stel voor dat wij even de vragen verder eventjes laten voor wat die zijn. En dat u even met elkaar in ieder geval af gaat kaarten hoe we hier nu mee verder gaan, want dit rapport ligt er. U heeft alle vragen beantwoord gekregen en hoe gaan we hier als raad nu mee verder? En ik weet niet bij wie ik de aftrap mag geven? Mijnheer Pel, gaat uw gang.

De heer Pel: Voorzitter, we hebben veel gesproken nu. En we weten niet veel meer dan wat we voor die tijd ook wisten. Wat ons betreft is hiermee duidelijk vooral geworden dat dit rapport inhoudelijk en procesmatig te ver afstaat van de rol en de kaders van de raad om nu richtinggevend beleid op te baseren. Want ik zou echt niet weten wat wij nu in grondbeleid termen nu anders moeten gaan doen wat we voor die tijd hebben gedaan. Ik zie niet even de follow-up van die je normaal gesproken bij een advies hebt van je rekenkamer in dit geval. Het schuurt nogal met het staande beleid wat wij hebben. En dan moet je jezelf in de spiegel aankijken als partij dat we zeggen, moet het beleid nu anders of vinden we het beleid juist goed? Wij vinden het beleid van behoud van agrarische gronden en natuur als Hart voor Blaricum uitermate belangrijk. En wij zouden niet graag zien dat dat nu ineens een heel andere bestemming gaat krijgen. Maar goed, alle partijen zijn daar vrij in om te weten wat ze doen en het zijn aanstaande verkiezingen. Kun je dat nog eens een keer vertellen hoe dat moet? Maar zo is het wel, denk ik. Ik zou niet zo gauw weten hoe wij nu, zeker met een verversing van een nieuwe raad, met dit advies om moeten springen. Ik weet wel dat het nu al schuurt met wat wij ... Waar we voor staan.

De voorzitter: Mevrouw Boersen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Voorzitter. Wij als de Blaricumse Partij staan ook voor het behoud van het agrarisch karakter, voor de open ruimtes, enzovoort. Ik zal niet mijn hele verkiezingsprogramma ...

De voorzitter: Het gaat erom dat u even een reactie geeft hoe we verder gaan.

Mevrouw Boersen-de Jong: Wij vinden het wel belangrijk om het nog een keer te bespreken, om met elkaar te ... Ik heb het gevoel dat iedereen wel ongeveer op dezelfde lijn zit. Maar laten we het gewoon uitspreken. Er worden aanbevelingen gedaan waar wij het in ieder geval absoluut niet mee eens zijn. En dat wil ik een keer ergens kunnen uitspreken. En dat wil ik ergens een keer kunnen vastleggen en dan kunnen we weer verder. En nu blijft het, als mijnheer Pel zijn advies gevolgd wordt, dan blijft het een beetje een open eind voor ons. Wij willen heel duidelijk, concreet met elkaar de zaak afhechten.

De voorzitter: Prima. Mijnheer Uitendaal.

De heer Uitendaal: Dank u. A, het mag duidelijk zijn dat onze fractie ook helemaal staat achter de besluiten die in 1932 en 1989 genomen zijn, dat staat niet ter discussie. De discussie die nu is gevoerd is hoofdzakelijk gegaan over het risico op belangenverstrengeling van een vertegenwoordiging van de gemeente in Blaricum. Laten we dat even parkeren en de overige aanbevelingen bespreken met elkaar en kijken van wat we daarvan kunnen meepikken. Dus laten we het vooral niet meer hebben over die belangenverstrengeling. Dat is een teer punt geweest, maar laten we dat even kijken naar het totaal en ons daar ons eventjes op oriënteren wat we daar wel of niet mee kunnen gaan doen. Niet vergeten, maar even alles doorlezen. Vergeet het laatste punt.

De voorzitter: Een korte opmerking.

De heer Pel: Een korte opmerking. Ons grondbeleid actualiseren wij regelmatig als raad. En dat is toch het moment om ... Of er moet zich iets aandienen waarop je zegt, ik moet nu iets heel anders gaan doen. De Russen komen, ik zeg maar wat. Maar op dat moment kun je ... En dat staat ook, dacht ik, ergens beschreven in het rapport, dat heb ik ook gelezen ... Op dat moment is het aan de orde om te zeggen, wij gaan dat beleid anders doen. We gaan wel actief grondbeleid voeren met alle risico's van dien of wat dan ook.

De voorzitter: Mijnheer Uitendaal?

De heer Uitendaal: Ik zeg niet dat er een conclusie is dat we het anders moeten gaan doen. Misschien is de conclusie als we er met elkaar overleggen, dat we het blijven doen zoals we deden. Maar laten we er in ieder geval over nadenken en niet hier en nu meteen allerlei wilde besluiten daarover nemen.

Mevrouw Boersen-de Jong: Precies wat wij willen zeggen.

De voorzitter: Prima. Mevrouw Claushuis?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Het is natuurlijk wel een rapport waar je weer bewust wordt van bepaalde situaties, ongeacht of je er wel of niet iets aan zal doen. Ik denk ook wel wat mevrouw Boersen noemt, dat we het nog een keertje af moeten hechten, want dat het niet zo in het luchtledige kan blijven hangen. En dat er misschien dan toch wel wat kleine puntjes zijn waar we iets ... Die we tot ons kunnen nemen en ons bewust zijn. En we hebben straks een nieuwe raad, die kan dit lezen en die ... Ik denk dat de belangen of de ideeën van de diverse partijen niet heel ver uit elkaar liggen, maar het is misschien een bewustwordingsproces.

De voorzitter: Maar u wilt het nog wel een keer bespreken met elkaar?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Kort zouden ... Ja, om het ergens neer te zetten van, dit is de status van dit document goed.

De voorzitter: Heel goed. Mijnheer Oyens?

De heer Oyens: Ik denk ... Ik volg dit allemaal en ik geloof dat we allemaal wel min of meer op één lijn zitten. De spanningen die men heeft aangedragen, die voelen wij niet. Het heeft niet een bloedspoed. Maar ik denk dat een mooi moment zou zijn om straks met een nieuwe raad waar nieuwe gezichten en misschien nieuwe ideeën zijn, dit nog eens op tafel te leggen. En zeggen van, jongens we gaan daar eens even met elkaar rustig over praten en doen we het dan goed of doen we het niet goed? En heeft hier iets nog een bijstelling nodig? Dat lijkt mij een prima idee.

De voorzitter: Mevrouw Kukupessy, tot slot.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. Eerst nog wel bedankt voor het onderzoek. Ik vond het erg interessant. Wij willen er ook graag nog een keer op terugkomen, maar niet nu.

De voorzitter: Ik stel voor dat we het in de agendacommissie gaan agenderen, dan kunnen we daar verder kijken hoe we dat ... Of we dat voor de verkiezingen of na de verkiezingen nog een plek gaan geven. Dan dank ik u allen hartelijk en met name de heer Belhaj, de heer Mansouri, de heer Lunsing en de heer De Haan. Hartelijk dank voor uw komst hier en voor alle uitleg die u vanavond heeft gegeven. Hartelijk dank. Dank u wel.

Mevrouw ...: We schorsen even de vergadering.

De voorzitter: We schorsen even de vergadering voor tien minuten.

3. Uitvoering van het Kindarrangement Huizen

De voorzitter: Dank iedereen. Dan wil ik nu verdergaan met de vergadering. Aan tafel zitten van PvdA-GroenLinks, mevrouw Kukupessy, van De Blaricumse Partij mijnheer Hammouti, van Hart voor Blaricum, mevrouw Hoogendijk. Rechts van mij zit wethouder Lanphen en zij wordt ambtelijk ondersteund door mevrouw Aartsen. Aan de andere kant van de tafel zit mevrouw Dobber van de VVD en mevrouw Claushuis van het CDA. Op de agenda staat de bespreking van het kindarrangement. Voor de kleine inleiding en de luisteraars thuis, dat gaat over een regeling waarbij minimagezinnen toch de mogelijkheid krijgen om kinderen mee te laten doen in de vorm van voetballen, sportverenigingen, eventueel spullen daarvoor, laptops voor school en dergelijke. Daar gaat het over. Daar is een bespreking over geweest op de 15de januari in Huizen. Dat wordt georganiseerd door HBEL, door Huizen. Die verzorgt dat voor de HBEL gemeente. Daar zijn een aantal vragen over gesteld. Die vragen zijn in een aantal slagen beantwoord en de vragen zijn weer uitgebreid. En als laatste is daar een informatienota geweest die vanmorgen vroeg nog tot ons is gekomen. We gaan het hebben ... Dit keer hebben we het over een andere commissievergadering dan anders. Normaal gesproken worden de onderwerpen aangedragen door het college. Dit keer wordt het onderwerp aangedragen door uit de raad zelf, met name door de VVD. We gaan voornamelijk nog dezelfde procedure hanteren zoals die gebruikelijk is in een commissievergadering. Dat betekent dat we in eerste instantie een tweetal vragen kunnen stellen aan het college. En als er tijd overschiet, daar is niet zo verschrikkelijk veel kans op, dan gaan we dat misschien nog verlengen. En daarna krijgen we de mogelijkheid om onderling van gedachten te wisselen over eventueel de voortgang wat we gaan doen. Als eerste wil ik graag het woord geven aan mevrouw Dobber van de VVD die dit onderwerp op tafel heeft neergezet, gaat uw gang.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben dit inderdaad aangevraagd al enige tijd geleden. Om te beginnen danken wij de wethouder voor de uitgebreide beantwoording van alle vragen. Daarvoor hartelijk dank. En wij voelen toch ook wel de behoefte om aan te geven dat, en die suggestie horen wij soms hier en daar, dat wij hier een verkiezingsspelletje spelen of dat wij hier de wethouder in moeilijkheden willen brengen. Ik zal u zeggen, wij zouden wel gek zijn als we deze wethouder in moeilijkheden willen brengen, want het is een van de beste wethouders die we ooit gehad hebben. Dus vandaar dat wij nooit hier een spelletje zullen spelen en ook nooit hier een motie van wantrouwen of wat dan ook in de achterzak hebben gehad. Wij willen graag antwoorden op vragen en wel spoedig antwoord op vragen. Want ik begin te vermelden dat de eerste signalen over het disfunctioneren van de uitvoering van het kindarrangement dateren al van februari 2025, een jaar geleden. En we praten hier over een regeling voor kwetsbare gezinnen met een laag inkomen.

Inwoners die soms ook de Nederlandse taal niet machtig zijn. Het is en blijft dan ook moeilijk om zo'n kindarrangement via een geautomatiseerd systeem te laten verlopen. In Blaricum en Laren is geen toename geconstateerd van problemen ten opzichte van de jaren daarvoor. En dat wordt ook als reden genoemd waarom wij als gemeenteraad van Blaricum niet zijn geïnformeerd. Ook is er een toename geconstateerd van het aantal deelnemers aan het kindarrangement het afgelopen jaar. En dat is een hele positieve ontwikkeling, want meer van mensen vinden de weg naar dit kindarrangement. In Huizen zijn pas in de maanden november en december '25 tijdens de commissievergaderingen Sociaal Domein vragen gesteld door raadsleden over de problemen in de uitvoering van het kindarrangement. En ook hier werd de raad niet actief door het college ingelicht. Op 15 januari 2026 werd voor de HBEL gemeente in Huizen een bijpraatsessie Sociaal Domein georganiseerd en dat zou gaan over bestaanszekerheid. Dat was de enige informatie die wij hadden. En het werd een bijeenkomst die ik in ieder geval niet snel weer zal vergeten. Er bleken bij binnenkomst drie onderwerpen op de agenda te staan, waaronder het kindarrangement. Aan het laatste onderwerp zijn we niet toegekomen. Het overgrote deel van de avond is gegaan over dat kindarrangement en de chaos die dat bij de gemeentehuizen veroorzaakte. Tientallen ambtenaren waren hier fulltime, parttime mee bezig, werd er gezegd. En heel snel werd duidelijk dat een deel van de raadsleden, namelijk uit Blaricum en Laren, geen idee hadden waar het over ging. En die raakte in de loop van de avond ook moeizaam aangehaakt. De naam BS&F ging veelvuldig in zeer negatieve zin over tafel en een raadslid uit Huizen bracht in dat er een claim bij dat bedrijf moest worden neergelegd, want dat had een grote kans van slagen. En wij hadden geen idee wie dat waren, maar ze bleken wel een sleutelrol te spelen in dit hele drama. En er bleken ook circa 285 gemeenten te werken met dit systeem werd er gezegd, hetgeen ook uiteraard de vraag opwierp, waarom het in Huizen en Eemnes dan niet werkte? En de verhalen die we daar hoorden, waren diep en diep triest. Een kwetsbaar gezin die een incassobureau aan de deur kreeg, omdat het geld van een sportclub niet was betaald. Kinderen die niet de juiste maat schoenen konden bestellen, omdat de maten niet voorradig waren en er zelfs een kind op slippers in de winter naar school moest. Misverstanden over wat mensen kunnen aanvragen, inlogcodes die naar verkeerde e-mailadressen waren gestuurd. Er werd gekozen voor verkeerde regeling. En mensen die bij zwembles werden geweigerd, omdat ze het verkeerde zwempakket hadden besteld. Ook de beleidsmedewerkers waren diep geëmotioneerd over de tragedies die dit alles veroorzaakte, hetgeen ook de rest van de avond beheerste. En door het verloop van de avond kregen de wethouders ineens een prominente rol toebedeeld. Zij wilden ook zo snel mogelijk doorschakelen naar de oplossing, namelijk het bouwen van een eigen platform. De problemen werden namelijk grotendeels toegeschreven aan het softwaresysteem van BS&F. En daarom is in september 2025 besloten het contract op te zeggen. Zelf een nieuw open-source platform bouwen, dat bleek de beste oplossing. En daar zou ook een app voor de telefoon aan worden toegevoegd, want de meeste mensen doen hun aanvraag via de telefoon. Dat werd een maand later besloten in oktober. Een prachtige oplossing volgens de aanwezige wethouders, want Huizen had heel goede ICT'ers in huis. En zo'n platform kon ook worden doorverkocht aan andere gemeenten, de gemeente als softwareleverancier. We weten langzamerhand wel wat software en overheid, in hoeverre dat een goed of een slecht huwelijk is. De zeven aanwezige raadsleden die avond uit Blaricum, keken elkaar na afloop om 22.00 uur aan en hadden zelden zo'n rare bijeenkomst meegemaakt en moesten deze avond ook echt even laten bezinken. Voorzitter, dit is even een korte blik zoals wij het ... Althans, ik heb het ervaren. En ik mag aannemen dat de anderen die daarbij aanwezig waren, dat kunnen beamen. Naar aanleiding van alle vragen die we hebben beantwoord gekregen, veel vragen, maar ook uitgebreide antwoorden, hebben we een aantal vragen. En ik mag de eerste twee stellen, heb ik begrepen?

De voorzitter: Ja, gaat uw gang. Daar ging het om.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Ik begin met wat betreft de opzegging van het contract met BS&F. Tijdens die informatieavond van 15 januari werden twee redenen voor opzegging duidelijk. De problemen die door dat bedrijf slecht waren opgelost en de gebruikersvriendelijkheid van het nieuwe platform dat de wensen overliet. In de schriftelijke beantwoording van vragen was de reden voor de opzegging gelegen in de geldende inkoop- en aanbestedingsregels en het feit dat de gemeente het aanbod opnieuw tegen de markt wilde afzetten. Daarbij stond in het informatiebeleidsplan van Huizen dat zij de leveranciersafhankelijkheid wilde verminderen. En met de bouw van een nieuw platform zou ook de dataveiligheid beter worden gebord. En het laatste roept zeker nogal wat vragen op. En uiteindelijk blijkt in januari 2026 ook nog dat er veel te vroeg is opgezegd en dat het contract nog drie maanden verlengd moet worden tegen meer kosten. Het klinkt allemaal weinig doordacht en behoorlijk chaotisch. Hoe kan het zijn dat het college heeft toegestaan dat er een contract wordt opgezegd zonder dat er ook maar zicht is op een betere oplossing? Dat is vraag één.

De voorzitter: Dat is vraag één.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Zullen we deze eerst afhandelen of wilt u meteen vraag twee?

De voorzitter: Komt u maar met vraag twee, is goed. Komt u daar maar mee.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Vanuit het perspectief van BS&F zijn er geen storingen of systeemfouten geweest. De problemen zaten vooral op individueel niveau en kenden uiteenlopende oorzaken. Dat zegt de wethouder van Huizen op 11 december. Een totaal ander verhaal dan wij op 15 januari te horen kregen. Nu blijkt is er ook onvoldoende juridische basis om tot een formele ingebrekestelling of een andere procedure over te gaan ten aanzien van BS&F. De gemeente Huizen heeft de problemen intussen gekwalificeerd als kinderziektes. De problemen hadden vooral veel impact op de aanvragers. Hoe moeten wij dit alles rijmen met de beantwoording van de wethouder op vraag één, namelijk, dat heeft allemaal te maken met het disfunctioneren van BS&F en beantwoording. Daarnaast hadden deze knelpunten vooral betrekking op het systeem en geen effect op de aanvragers. Dat blijkt niet uit hetgeen vanuit Huizen in ieder geval wordt gecommuniceerd. Daar graag enige reflectie op. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Dan stel ik voor dat als u uw microfoon uitzet, dat ik het woord geef aan de wethouder.

Wethouder Lanphen: Hartelijk dank. Ik zal de microfoon voor mijn mond houden. Dat gaan we samen doen want, dan is het duidelijker. Ik was zelf niet op deze avond, waarvan ik nu achteraf heel veel spijt heb. En het is wel zo dat het instrument dat gebruikt wordt voor de uitvoering van het kindarrangement, dat is helemaal in handen van de gemeente Huizen. Het is een aparte gemeenschappelijke regeling, anders dan bijvoorbeeld de gemeenschappelijke regeling voor de regio. En wij zijn gebruikers van de uitvoering in Huizen ... Of zij voeren diensten voor ons uit. Maar hoe zij die uitvoeren, daar gaan zij zelf over. Dat de wethouder van Huizen meer recht van spreken heeft dan de wethouders uit de BEL gemeenten, dat is ook duidelijk. Er werd blijkbaar op die avond iets anders gezegd dan wat u schriftelijk heeft ontvangen. Het is heel moeilijk voor mij om daar iets over te zeggen. Dan geef ik het woord aan Daphne, want die was op die avond wel aanwezig. Ik weet alleen maar dat die schriftelijke antwoorden zoals die aan mij zijn gegeven ook en ik weer vervolgens aan u heb gegeven ... Ik weet niet exact wat er die avond is gebezigd. Maar die schriftelijke antwoorden, dat het heel erg te maken heeft gehad met de manier waarop het systeem werkte, dat is mij ook geworden. En ik heb ook begrepen dat dat allemaal handmatig werd opgelost. Dat er helemaal geen uitvoeringsproblemen waren, omdat ze het ... Althans, er waren wel uitvoeringsproblemen, maar die waren allemaal opgelost. Dat is mij in ieder geval gezegd. En daar ben ik tevreden mee geweest, want ik dacht, als het opgelost wordt als het systeem niet werkt, maar jullie lossen alles op, dan is het gewoon goed. En er waren ook geen redenen voor

mij daarom om u daarover te informeren, want ik dacht, dat is een zorg voor de gemeente Huizen. En dat is in principe nu geen zorg voor mij, met name omdat het allemaal opgelost was. Ik geef jou even het woord over de avond en het verschil met de antwoorden die via de schriftelijke ronde zijn gekomen.

De voorzitter: En dan komt nu mevrouw Aartsen die ambtelijke ondersteuning invult.

Mevrouw Aartsen: Even kijken of hij het meteen doet. Ja, hij doet het meteen. Ik was inderdaad op die avond aanwezig. Ik weet niet precies welk antwoord bij welke vraag is gesteld. Maar duidelijk is dat de problemen echt door het systeem zijn gekomen. In februari hebben we die signalen ontvangen. Die zijn meteen opgepakt. Er is contact over geweest met BS&F, die zijn opgelost en die leken ook op dat moment een tijdje opgelost. We hebben toentertijd geen berichten meer gekregen dat er nog problemen waren. Dat is in, ik meen, september ... In eerste instantie was het idee volgens ... Tenminste, hadden we allemaal de indruk dat het klaar was, dat het opgelost was. Toen kwamen er nieuwe signalen. Toen zijn we met elkaar om tafel gaan zitten van, maar dit gaat toch niet goed. Hier is toch meer aan de hand, want het bleken weer andere problemen te zijn dan die we voor die tijd hadden gehad. De problemen volgden elkaar op. Dus het was ook niet zo dat we ineens een heleboel dingen hadden, maar het was steeds weer iets anders. En BS&F ging ook elke keer het probleem wat we daar op tafel hadden gelegd, oplossen. Maar het was voor ons wel een reden om op een gegeven moment te zeggen, maar zo gaat dit niet. We moeten echt gaan zoeken ook naar een andere oplossing. Want als er in het systeem fouten zitten die, soms klein, maar soms groot zijn, dan is de vraag of wij met dit systeem verder moeten gaan. Op een gegeven moment kwamen wij tot de conclusie, dat kan niet. Wij gaan het nu opzeggen en we gaan bouwen aan iets nieuws. En op dit moment hebben ... We hebben dat contract opgezegd, je hebt een jaar de tijd om het op te zeggen, dus we zijn uitgegaan van oktober. Maar omdat we zitten met punten toekennen en met financiën, hebben we gezegd, we kunnen beter drie maanden door laten lopen. Dan hebben we A, drie maanden langer de tijd om te bouwen aan iets nieuws, maar vooral de belangrijkste reden daarvoor is dat je met ... Je punten krijg je voor een jaar in het systeem. Dus het is heel onhandig als je dat zou moeten terugrekenen of als je dan iets nieuws hebt, weer nieuwe punten moet gaan toekennen. Toen heb ik gezegd, het mooiste is als je de overstap op 1 januari kan doen. En dat gaf ons tegelijkertijd ook een reden ... Is dat ook prettig bij de verdere vormgeving van het nieuwe platform.

Wethouder Lanphen: Ik wil er nog even aan toevoegen dat ik met de collega van Daphne heb gesproken over waarom het dan 1 januari is geworden. En dat was omdat ze zei van, de organisatie die nu het huidige digitale systeem levert, want dit is nog steeds in gebruik geweest, die zeiden van, wij ervaren en we horen dat jullie heel veel problemen hebben. We willen graag iets terugdoen. En toen heeft ze gezegd, jullie kunnen iets terugdoen door tot 1 januari beschikbaar te blijven. Dus het huidige contract loopt ook nog, maar het zou als het niet opgezegd was, want er is een opzegtermijn van een jaar, zou het eindeloos nog doorlopen. Het is niet uitgesloten dat het per 1 januari toch de gewenste oplossing wordt. Het is niet zo dat dit voor eeuwig en altijd afgeschreven is. Het kan zo zijn, want dat is ook een van uw vragen van, hoe kun je opzeggen zonder dat je weet dat er iets nieuws is? Dat als het niet lukt om zelf iets te bouwen of dat het niet goed komt en dat zij wel dat doen wat ze nodig moesten doen om het weer goed werkzaam te maken, maar dat hebben ze tot op heden nog niet gedaan, het is nog niet gelukt, dat we daar heel tevreden mee zijn. Maar dat is dat is aan Huizen, dat is helemaal niet aan ons.

De voorzitter: Mevrouw Dobber, kunt u hiermee uit te voeten met deze ...

Mevrouw Dobber-Spruijt: Even op het laatste. Het lijkt mij heel gek dat je, terwijl je nog tijd genoeg hebt, want je hebt tot januari het jaar daarop de tijd, in september in één keer besluit om een contract op te zeggen

zonder dat je enig idee hebt wat daarop volgt, want je hebt geen idee waar je het moet gaan vinden. Je moet een marktverkenning eerst gaan doen, wordt er gezegd. Je moet gaan kijken van, hoe gaan we dat dan allemaal met elkaar opzeggen? En oktober besluit je, we gaan toch maar een eigen platform bouwen. Zo wordt ons de tijdlijn voorgeschoven. September wordt er opgezegd, dan moet er een marktverkenning plaatsvinden en vervolgens ga je in oktober zeggen, dan gaan we maar een platform zelf bouwen. Dat is een beetje het idee. En dan vragen wij ons af, hoe kan je zeggen als colleges, we gaan het gewoon opzeggen. We hebben nog niks anders en we hebben ook geen zicht op iets anders. Maar we gaan wel zien hoe we dit verder gaan oplossen. Dat is een beetje de teneur die er nu hangt.

De voorzitter: Het woord is weer even aan de wethouder.

Wethouder Lanphen: Hier wil ik graag op reageren, want het is aan het college van Huizen om dit op te zeggen. Wij hebben niks opgezegd, want wij zijn gebruikers van het systeem van Huizen. Maar zij zeiden in september op, omdat het contract liep vanaf september en ze konden het alleen maar per jaar opzeggen, dus toen hebben zij dat opgezegd. Toen hebben ze met elkaar blijkbaar besloten van, het is toch veiliger om het op te zeggen. En je kan uiteindelijk altijd het weer opnieuw aangaan. En vervolgens is er, maar die tijdlijn ken ik niet, besloten om zelf iets te gaan ontwikkelen. Die tijdlijn ken jij misschien wel, ik weet niet of jij daar meer over kan zeggen.

De voorzitter: Het woord is weer aan mevrouw Aartsen.

Mevrouw Aartsen: Daar kan ik in zoverre iets over zeggen dat we gezegd hebben, er moet marktverkenning komen. En één van deze opties is om datzelfde platform zelf te gaan bouwen. En daar is nu onderzoek naar gedaan wat dat gaat kosten, wat dat gaat opleveren mogelijk, wat we daar nog meer aan zouden kunnen hebben. Op dit moment is dat de keuze voor nu.

De voorzitter: Prima. Dan stel ik voor dat we nu doorgaan naar een ander raadslid, mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dank u wel. Het gaat nu vooral om de technische verhalen. Ik heb begrepen dat dit opgezet is door middel van de Klijnsma-gelden die door de overheid beschikbaar zijn gesteld. Hoe was het in het verleden? Is het ... Dus het is een nieuw systeem wat eigenlijk niet werkt? Maar was het systeem wat daarvoor in gebezigd werd, was dat beter? Was dat meer van toepassing? Is het, het is maar gewoon een vraag, wel goed om op deze manier verder te gaan? Of kan je weer terugvallen op je oude manier van toewijzen?

De voorzitter: Dit was uw eerste vraag?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Dit is mijn eerste vraag.

De voorzitter: Heeft u ook een tweede vraag?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Ja en dat is meer op het menselijke vlak. Er is incidenteel politiek gedaan om die mensen van oplossingen te voorzien. Is het nu ook zo dat de mensen die hierbij betrokken zijn er nu beter voorstaan? Dat alles wat toegezegd is wel door kan gaan? Dat wel de kinderen de zwemles kunnen afmaken, dat ze een A-diploma kunnen halen, dat ze de broeken kunnen bestellen. Of is het vooral ook een technische oplossing? Maar dat gaat natuurlijk wel om de mensen erachter. En moet je het systeem dan ten dienste van de mensen laten gaan of kan je ook op een andere manier daar een oplossing voor bedenken?

De voorzitter: Wie gaat ... Ik zie dat het woord gaat naar de wethouder.

Wethouder Lanphen: Wij doen het samen, maar ik zal beginnen. Het was inderdaad zo, er zijn Klijsma-gelden aan de gemeenten toegewezen en dat is om en nabij 2019 geweest. Vanaf 2020 is dit kindarrangement van kracht geworden. De veronderstelling was, althans de voorwaarde was, dat de mensen dit allemaal in natura gingen krijgen. Mensen konden geen geld krijgen, maar ze kregen een fiets of een computer of ze kregen een abonnement bij de voetbalvereniging vergoed of een abonnement bij zangles vergoed. En dat was gerelateerd aan het aantal punten wat er in het systeem zat. En dat is mede gedaan, omdat er ook aan het eind van het jaar als mensen hun punten niet hadden opgebruikt, dan konden ze die niet meenemen naar het volgende jaar, maar ze konden ook die punten niet voor geld inwisselen. Dus het is echt bedoeld dat het aan de kinderen tegemoetkomt en dat het niet ergens in uitgaves van ouders terechtkomt. Dat is op zich heel nobel, vind ik. Dit systeem wat Huizen dan gebruikte, dat werkte in het begin goed en daar was geen grote problemen mee. Die problemen zijn pas ontstaan ongeveer een jaar geleden, wat u ook zegt. En er werd in eerste instantie gedacht dat het ook lag aan de gebruikers, omdat het allemaal in het Nederlands wordt toegeleid aan de gebruikers. En niet alle gebruikers zijn even goed in het Nederlands. Maar dat was uiteindelijk niet het enige probleem. En daarnaast is, wat mevrouw Dobber zei, dat er 300 gemeenten met deze BS&F werken. Dat is wel zo, maar die werken ook op hele andere manieren met deze organisatie. Het is niet zo dat het een systeem is wat door heel veel gemeentes wordt gebruikt. En je gooit er iets in wat je zelf aanbiedt aan de kinderen. En wij hebben in Blaricum ook het Jeugdfonds Sport & Cultuur en het Volwassenenfonds Sport & Cultuur en voor een aantal dingen is dat veel gebruikersvriendelijker voor de mensen. Dat hebben zij in Huizen helaas nog niet, maar daar denken ze wel over om daar ook gebruik van te gaan maken. Dus we hebben ook een way out voor de mensen die voor sport en cultuur iets zoeken, maar dat gaat niet over fietsen en dat gaat ook niet over kledingpakketten, gaat ook niet over laptops. Het is een soort complementair aan elkaar. Ik geef nu even het woord over die kinderen of die nu alles wel krijgen waar ze dan op rekenen.

De voorzitter: Mevrouw Aartsen.

Mevrouw Aartsen: Zeker krijgen alle kinderen waar zij op rekenen. Het is zo dat op het moment dat er zich weer een probleem voordeed, ik praat even in de verleden tijd, want ik hoop dat het inderdaad opgelost is, kregen zij van ons dat wat ze nodig hadden. Dat was natuurlijk maatwerk en dat hebben we geprobeerd zo snel mogelijk te doen. We communiceren ook nu met alle inwoners ...

Wethouder Lanphen: Die hier gebruik van maken.

Mevrouw Aartsen: Die hier gebruik van maken. We hebben een speciaal mailadres, we hebben een telefoonnummer in geval van nood. We communiceren dat ook met aanbieders en we communiceren via de website. We houden de contacten ... Proberen we echt heel warm te houden en ieder kind krijgt waar die recht op heeft.

De voorzitter: Mevrouw Lanphen? Nee, mevrouw Claushuis, bent u tevreden met deze antwoorden? Kunt u daarmee verder?

Mevrouw Claushuis-Rademaker: Jazeker. Maar moet je dan niet denken van, we gaan weer op de oude manier verder als het systeem zo in de weg zit? Dat is mijn idee van, het heeft altijd goed gelopen en op verschillende manieren. Waarom ga je dan met een systeem wat al veel problemen veroorzaakt weer op een andere manier verder? Dat begrijp ik niet helemaal.

De voorzitter: Er komt nog een reactie van mevrouw Aartsen.

Mevrouw Aartsen: De reden waarom het in februari ineens mis is gegaan, is dat BS&F aan de achterkant, ik ben niet technisch, met een andere leverancier in zee is gegaan. En dus er was wel een directe aanleiding voordat het misging. En wij zijn nu aan het overwegen, wat gaan we doen?

De voorzitter: Ik denk dat het verstandig is dat we nu even naar de overkant gaan. Mevrouw Kukupessy.

Mevrouw Kukupessy: Dank u wel. U heeft gesproken met de aanbieders van de spullen en de verenigingen, neem ik aan? U stelt ook dat er nu geen problemen meer zijn, misschien? Maar zeker weten doen we dat niet. Heeft u alle mensen persoonlijk benaderd? Want niet iedereen is goed met e-mail en andere dingen die ... Hoe heeft u dat gedaan? Want ik weet ook ... Ik heb zelf namelijk problemen gehoord waar ik werk met deze mensen en dat komt er ook heel moeilijk uit, omdat ook bij mij het communiceren moeilijk is. Dat moet ik met een app communiceren. Hoe ondervang je dat?

De voorzitter: Mevrouw Kukupessy, heeft u een tweede vraag?

Mevrouw Kukupessy: Ja. Als er nog problemen zijn met de meeste mensen, kunt u toezeggen dat er contact opgenomen wordt met de ouders van deze mensen? Zodat deze kinderen niet meer in de kou staan, dat deze problemen opgelost worden.

De voorzitter: Heldere vraag, dank u wel. De wethouder Lanphen.

Wethouder Lanphen: Ten eerste wil ik erop reageren door te zeggen dat er inderdaad persoonlijk contact wordt opgenomen. Dat alle mensen nu ook een papieren brief hebben gekregen. Als mensen moeite hebben met lezen, dan kunnen ze altijd contact opnemen met het Leefstijlpunt of met het punt van de gemeente om die brief vertaald te krijgen. Want ik begrijp heel goed dat er communicatieproblemen zouden kunnen zijn. Ik weet niet of ze er zijn, maar dat zou wel kunnen. Het gebruik van het kindarrangement, dat heeft ook in een van de evaluaties gestaan, is toegenomen van 14 procent van de doelgroep, op basis van CBS-cijfers, naar iets van 84, 85 procent van de doelgroep. Dus het gebruik is waanzinnig gestegen in de afgelopen jaren. En de bekendheid daarvan dus ook. En nu bijvoorbeeld werd er weer een nieuw probleem gesignaleerd, want heel veel mensen krijgen automatisch een soort toekenningen in januari van dit jaar. Dan geef ik zo het woord over aan Daphne. En dat lukte niet en toen is met iedereen contact opgenomen en ook met aanbieders. En voor zover ik weet is de Kledingbank geen aanbieder.

De voorzitter: Mevrouw Aartsen.

Mevrouw Aartsen: Misschien goed om nog aan te vullen dat wij, naast dat wij contact hebben met de inwoners en met de aanbieders, ook soms contact hebben met andere vindplaatsen in de samenleving die veel contact hebben met die inwoners.

Wethouder Lanphen: En hoe doe je dat, met een papieren brief of ...

Mevrouw Aartsen: Met papieren brief, maar we hebben ook telefonisch contact. We hebben ook gesprekken aan tafel met ...

Wethouder Lanphen: Ouders?

Mevrouw Aartsen: Partijen. Met ouders, maar ook nog wel met, ik noem het dan vindplaatsen. Maar bijvoorbeeld bij scholen waar veel kinderen zitten met taalproblemen, daar hebben wij ook contact mee.

De voorzitter: Mevrouw Kukupessy, kunt u hiermee uit de voeten?

Mevrouw Kukupessy: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Volgens mij is het sleutelwoord “vertrouwen” vooropgesteld. Wij hebben vertrouwen in een wethouder dat die haar taken, zoals mevrouw Dobber van de VVD, zeer kundig uitvoert. Voorts heeft de wethouder ook vertrouwen gehad in de gemeente Huizen in de afwikkeling. Waar ik heb gezien dat het vertrouwen minder was in het systeem. Kennelijk was er al in februari ... Zijn er al signalen. En toen in september waren de signalen van dusdanige aard dat men gedacht heeft, we gaan het anders doen. Maar misschien is dat anders doen, blijft hetzelfde. Mijn vraag hierbij is, vindt u het achteraf dat dit een ontwikkeling of dat deze ontwikkeling eerder aan raad gemeld had moeten worden? Juist vanwege het bestuurlijke en misschien financiële impact? En mijn tweede vraag is een menselijke vraag, zoals mevrouw Claushuis van het CDA, kunt u met vertrouwen zeggen dat de kinderen het komende jaar structureel wel geholpen blijven worden? En welke ... Hoe gaan we kiezen in dat nieuwe systeem? Gaan we dan kiezen voor maximale vrijheid voor de gebruikers of kiezen we dan wat meer voor doelmatigheid?

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan de wethouder.

Wethouder Lanphen: Ik ben achteraf, zeker nu we hier zo met elkaar zitten, ben ik van mening dat het heel leuk was geweest om u eerder hierover te informeren. En waarom ik het niet gedaan heb, heb ik gepoogd aan te geven, omdat ik ervan uitging dat het allemaal was opgelost. Dat was één ding. En ten tweede heb ik gezegd toen er naar de gemeente Eemnes wel een RIB werd gestuurd, ik wil een RIB over alle minimaregelingen, dus hoe het met alle minimaregelingen gaat. Dat staat nog te wachten en daar heeft Laren zich ook bij aangesloten. Die zei ook, ik wil een RIB over alle minimaregelingen, hoeveel gebruikers? Hoeveel geven we uit? Et cetera. Hoe gaat het allemaal? Want er zijn natuurlijk veel meer minimaregelingen dan alleen het kindarrangement. Daar zitten we nu op te wachten en dat had ik u willen geven. Waarom het ... Is die uit? Hij is er weer. Dat is waarom u er nog op wacht. En verder, of ik vertrouwen heb dat het allemaal goed komt en dat het allemaal wel goed loopt dit jaar, dat heb ik zeker. Want ik zie dat de mensen er ontzettend mee begaan zijn, dat ze ontzettend hun best doen. En dat de beleidsmedewerkers hier heel erg emotioneel mee begaan zijn. Dat heeft u zelf op die 15^e ook kunnen zien. U was er niet bij, ik was er ook niet bij. Maar ik weet wel dat het heel erg was en ik heb ook met de betreffende beleidsmedewerker heel veel contact gehad naar aanleiding van de vragen die gesteld zijn door Hart voor Blaricum en door de VVD. En ik weet dat ze haar uiterste best doet, tot avond, weekend werkt en alles, om alles wat zij wel kan weten aan mij te geven. En ook daarmee de antwoorden op al uw vragen te geven. Maar goed, zij is ook beperkt, omdat zij niet van de financiën zelf is. Dus zij heeft een aantal vragen en dat heeft u ook gezien. Sommigen zijn pas vandaag beantwoord, heeft zij na moeten vragen bij de afdeling financiën in Huizen.

De voorzitter: Dan staat er nog de tweede vraag over, gaat de hulp wel door? Dat is daarmee beantwoord?

Wethouder Lanphen: Ja, ik had gepoogd te zeggen dat ik alle vertrouwen heb dat het persoonlijk heel goed wordt opgepakt.

De voorzitter: Prima. Mijnheer Hammouti, kunt u hiermee uit de voeten?

De heer Hammouti: Ik kan hiermee uit de voeten. Mag ik een korte vervolgvraag stellen of is dat ...

De voorzitter: Heel kort.

De heer Hammouti: Verandert er iets aan uw rol binnen die HBEL qua toezicht? Gaat u zich anders opstellen of denk u bij zichzelf ...

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Lanphen: Dit heeft wel de gemoederen nogal in beweging gebracht, dus we zullen meer vragen over de exacte uitvoering. En ik merk dat als ik dingen vraag, dat het even tijd neemt voordat ik de antwoorden krijg. Maar goed, ik blijf vragen en daarmee krijg ik in ieder geval heel veel antwoorden. En het is aan mij om af te wegen wanneer ik u daar ook die antwoorden van doorgeleid. En in hoeverre ik denk, dit heeft nut en dit heeft geen nut. Want u op de hoogte brengen van dingen die niet goed gaan, maar die uiteindelijk opgelost worden, daarvan dacht ik, dat is niet zo heel erg nuttig. Want dan zaai je heel veel onrust, terwijl er in mijn ogen geen reden toe is om onrust te voelen.

De voorzitter: Dat lijkt me een duidelijk antwoord, mijnheer Hammouti?

De heer Hammouti: Dank u, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dan ga ik door naar mevrouw Hoogendijk van het Hart voor Blaricum.

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Dank u, voorzitter. Ik wil allereerst zeggen dat het vertrouwen in onze wethouder groot is. Het vertrouwen dat de wethouder kan hebben in het centrumgemeente Huizen, mag niet zo groot zijn, denk ik. Ik was aanwezig die avond en het heeft mij verbaasd dat er allemaal vragen zijn gesteld over inhoudelijke zaken waar niet over gesproken is die avond. We hebben inmiddels allemaal antwoord gekregen, schriftelijk, op onze vragen. Daardoor is het gevoel van verbijstering na de bijeenkomst op 15 februari wat weggenomen. Het is ons ook duidelijk geworden waar het kindarrangement over gaat, maar het voor ons niet nodig om die vragen beantwoord te hebben, want we hebben aantekeningen gemaakt tijdens die avond. En dat was nogmaals één grote verwarring. Waarom is daar niets over gevraagd? Hoe is het mogelijk om een avond te organiseren voor raadsleden die onbegrijpelijk is? Mocht u willen dat wij, Hart voor Blaricum heeft aantekeningen gemaakt tijdens deze bewuste avond, dat wij deze aantekeningen voorlezen, dan kan dat. Ik hoop dat u het ons allen bespaart, want men wordt daar niet vrolijk van.

De voorzitter: Dat was uw eerste vraag?

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Nee, nee, absoluut niet. Dat is even een opmerking tussendoor. Ik neem aan dat u het niet wil, tenzij u allemaal opspringt om te vragen of ik de aantekeningen voorlees? Laat maar, hé? Laat maar.

De voorzitter: U krijgt nu de kans om een vraag te stellen aan het college.

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: U wilt dit niet ... Nee, nee.

De voorzitter: Ja, ja.

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Ik ga door. U wilt dit niet, dan houden we het kort. En dan zeggen we dat we erop rekenen dat wij als Blaricum, en ik denk dat dat ook voor Laren geldt, want daar was de verbijstering ook groot zoals u inmiddels gehoord hebt, dat we in de komende tijd beter zullen worden meegenomen wat er gebeurt in de ontwikkelingen. Zelfs ontwikkelingen die nog helemaal niet zijn meegenomen. En de ontwikkelingen die in Eemnes in ... Huizen wel bekend waren. En op welke wijze gaan wij nu geïnformeerd worden op dit? Op de personele inzet, toezicht en het bestuur, concreet?

De voorzitter: Dit was uw vraag?

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Ja, twee zijn dat er dus.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Lanphen: Ik wacht even op het groene ... Dat groene lampje wegging. U vraagt op welke wijze worden wij geïnformeerd over de oplossing over dit kindarrangement? Of breder?

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Over de zaken die de centrumgemeente Huizen doet.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Lanphen: Wat u gebruikelijk bent geweest de afgelopen periode, is dat u mededelingen krijgt over de uitvoering van het sociaal domein in de HBEL. In Huizen voor de HBEL-gemeentes. En die mededelingen, die zijn uitgebreid, die krijgt u binnenkort weer. En dat is de manier waarop wij structureel met u communiceren en u informeren. Daarnaast zijn er nog een aantal zaken die zij ook uitvoeren, onder andere het kindarrangement en schuldhelpverlening. En daarover, heb ik al een paar keer naar gevraagd, zouden de mededelingen mijns inziens ook moeten gaan. Dat is tot op heden nog niet het geval geweest. Die mededelingen zijn ook best wel heel uitgebreid. Dat is soms wel twintig pagina's en we hebben gevraagd om een soort samenvatting aan het begin van één A4'tje. En dat de mensen die specialist zijn op het sociaal domein, zoals u bij Hart voor Blaricum, dat die dan het hele document kunnen lezen, maar dat de rest van de raad met dat ene A4'tje uit kan. En mijn verzoek om meer daarin op te nemen dan Jeugdwet, WMO en heel groot de Participatiewet, wordt door deze avond alleen maar bevestigd. Dus ik zal dat verzoek opnieuw stellen en dan vragen of dit ook meegenomen kan worden in de mededelingen. Daarnaast is het zo dat u ook geïnformeerd wil worden over het systeem, denk ik? Voor het kindarrangement. Dat is een apart systeem en daarover zullen wij u, en dat beloof ik ...

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Bedoelt u dat IT-systeem?

Wethouder Lanphen: Ik bedoel de manier waarop wij zo meteen uitvoering in Huizen geven aan het kindarrangement. En of dat een IT-systeem is of dat het door de mensen wordt gedaan, is mij om het even, heel eerlijk gezegd. Want ik denk, als het maar gedaan wordt. En hoe dat gedaan wordt en met welke techniek en op welke manier, daarover zullen we u in ieder geval informeren. En u heeft vandaag ook, als het goed is, een RIB gekregen over een technisch probleem en daarin is ook gezegd dat na 16 februari daar meer informatie over is. Ik denk dat het wat mij betreft zou kunnen dat we per kwartaal hier iets over apart informeren. Heel kort en krachtig. Maar buiten de mededelingen om, want de mededelingen zijn hele grote documenten.

De voorzitter: Dank u. Heeft u nog andere vragen of wilt u nog reageren op dit antwoord?

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Nee, dank u, voorzitter. Dit antwoord is duidelijk. Ik heb nog wel één vraag. Bij personele kosten werd gezegd in antwoorden dat veel afdelingen werken aan dit project. Dat gaat dan ten koste van de tijd aan andere projecten zoals van Blaricum, van Eemnes, van wat dan ook. Hoe worden die kosten afzonderlijk bijgehouden? Zoals een advocaat doet per vijf minuten.

De voorzitter: Het woord is aan de wethouder.

De heer ...: Zes minuten.

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Zes?

Wethouder Lanphen: Ik denk dat dit echt een vraag is over de uitvoering. Ik moet u heel eerlijk zeggen dat ik dat vraag aan Daphne. Het is wel zo dat wij met Huizen een afspraak hebben dat wij apparaatskosten betalen, daar maken we voor het ... Lopend ... Komend jaar maken we daar afspraken over hoeveel dat is. En er wordt niets nagecalculeerd, dus wij hoeven niets extra te betalen dan hetgeen wat ons aan het begin van het jaar, of voor het volgende jaar, wat we met elkaar overeenkomen. En dat is soms gunstig voor Huizen en soms is het gunstig voor ons.

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Lanphen: Over het bijhouden per vijf minuten.

De voorzitter: Mevrouw Aartsen, nogmaals.

Mevrouw Aartsen: We houden het niet zo bij. We besteden er op dit moment echt heel veel tijd aan. Het heeft wel prioriteit. Absoluut is dat het geval. We werken heel hard, veel ook, we maken veel uren. Dat kan ik niet anders ... Dat kan ik niet ontkennen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Mag ik hierop antwoorden?

De voorzitter: Nog een korte reactie dan van mevrouw Hoogendijk.

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Ik vind dat geen goed antwoord van, we werken hier heel veel aan van, wat doen jullie precies? Het is net zoals de wethouder zei tijdens die avond van 15 januari. Heel veel mensen. Daar schieten we niks mee op.

De voorzitter: U kreeg in ieder geval een antwoord ...

Mevrouw Hoogendijk-van Trotsenburg: Dank.

De voorzitter: Geen uurtje-factuurkje. Dan nog een vraag aan de raad in deze niet-standaard commissievergadering. Zijn er nog brandende vragen die u alsnog aan het college wil stellen in deze ... Ik zie een vinger bij de VVD. Mevrouw Dobber.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Ik heb nog wel een vraag wat betreft die informatievoorziening richting de raad. Uiteraard hebben we het hier over uitvoeringszaken door de centrumgemeenten. En daar gaat deze raad in

principe niet over, dat is mij bekend. Maar wij worden wel op 15 januari geïnformeerd op basis van onvolledige informatie. Dat gevoel hadden we in ieder geval wel. En dat had u juist willen voorkomen. Schrijft u ook in één van uw antwoorden dat u wat dat betreft de raad concreet en volledig wil informeren. En vandaar ook dat het wat langer heeft geduurd. Nu stapt deze raad op dit moment op een rijdende trein waarbij we niet weten of en hoe het eindstation wordt gehaald zonder kinderziektes. Wat had die paniekbijeenkomst in Huizen voorzien, achteraf gezien? En wanneer was u van plan om de raad met een concreet plan te gaan informeren? En welke input van de raad verwacht u dan nog als het plan al volledig is uitgewerkt?

De voorzitter: Dat zijn een verzameling vragen. Ik geef het woord aan de wethouder. Christien?

Mevrouw Dobber-Spruijt: Sorry.

Wethouder Lanphen: Ik kan pas aan als u uit bent, vandaar. Het is zo dat als er een raadsinformatieavond wordt gehouden binnen de BEL, dan is het altijd heel verstandig om vooraf te weten wat er gebeurt. Dit was een raadsinformatieavond die door Huizen werd georganiseerd voor de HBEL-gemeenteraden. Ik was daar niet van op de hoogte exact wat daar gepresenteerd zou worden, dat was ook niet helemaal aan mij. Dat was vooral aan de wethouders in Huizen om daarvan op de hoogte te zijn. En het spijt mij ook heel erg dat daar een onvolledige informatie, of in ieder geval een onvoldoende informatie is gegeven. Maar het lag niet helemaal op mijn weg om daar vooraf kennis van te nemen. Daarnaast was het ook zo dat het kort na mijn vakantie was. Ik was weg gedurende de hele kerstvakantie. En het was de donderdag na de kerstvakantie dat dit gehouden werd, dus het is mij geheel ontgaan. Dat zeg ik u eerlijk.

De voorzitter: Zijn er nog ...

Mevrouw Dobber-Spruijt: Welke input ...

De voorzitter: Nog een reactie ...

Mevrouw Dobber-Spruijt: Welke input kunnen wij als raad nog geven, want u gaat ons op een gegeven moment een concreet plan voorleggen? Maar wat verwacht u dan van de raad nog voor input, want u schrijft impliciet in één van uw antwoorden dat wij wat dat betreft nog van alles kunnen inbrengen. En dan is het even de vraag, de trein is rijdend, Huizen is bezig. Op een gegeven moment ligt er een plan, dan denk ik niet dat wij nog van alles daarin kunnen gaan veranderen, want dan wordt het wel heel chaotisch, denk ik.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Lanphen: Het is zo dat wij het kindarrangement op deze manier vormgeven en dat doen we op een identieke wijze in Huizen, Blaricum, Eemnes en Laren. Wij kunnen met elkaar ook zeggen, wij willen dat op een andere manier vormgeven. Dat kunt u zeggen. Er staan nu heel veel voorzieningen die ouders kunnen aanvragen voor hun kinderen. Dat is anders dan een stadspas, wat in andere gemeentes gebeurt. Wat wij nog kunnen doen, is denken aan een hele andere manier van uitvoering en dat kunnen we inbrengen. Wij gaan niet over de instrumentarium wat Huizen kiest om dit uit te voeren, daar gaat Huizen over. Heb jij daar nog aanvullingen op? Nee.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere brandende vragen? Die zie het niet. Dan stel ik voor dat nu de raad de gelegenheid krijgt om onderling te bepalen wat een eventueel vervolgtraject zou kunnen zijn. Zijn daar initiatieven over? Mevrouw Dobber.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Daar wil ik wel een aftrap voor doen. Ik ben blij met de toezegging van de wethouder, in ieder geval dat ze ons iedere kwartaal, dacht ik dat ze zei, dat ze ons op de hoogte houdt van wat er gebeurt. Met name dat kindarrangement dan, want daar zitten op dit moment de grote problemen. En wat wij ook belangrijk vinden, is dat er ... Omdat er iets vaags staat over die dataveiligheid, die borging van die dataveiligheid, daar maken we ons best wel zorgen over. Zeker gezien het feit dat dat een van de redenen is waarom er van het huidige systeem af wordt gestapt, dat er een accountantscontrole plaatsvindt op het uiteindelijke resultaat van het platform wat dan wordt gebouwd. Het schijnt heel normaal te zijn dat daar een accountantscontrole op is die dan kijkt naar of alle regels ...

De voorzitter: Ik herinner u even aan het feit dat u nu met de raadsleden onderling praat.

Mevrouw Dobber-Spruijt: Ik moet die kant op praten. We zouden heel graag zien dat daar een accountantscontrole plaatsvindt op dat ... Het uiteindelijke platform wat dan wordt ontwikkeld, zodat we er in ieder geval zeker van zijn dat er een aantal zaken zoals de AVG, maar ook de dataveiligheid, dat die allemaal goed zijn geborgd in hetgeen wat er nu wordt gebouwd. En belangrijk is dat we vanaf nu ... Dat Huizen er de hoogste prioriteit aan geeft, maar dat geloof ik wel, maar dat wij vanaf nu echt regelmatig op de hoogte worden gehouden. En dat we dan ook eventueel kunnen gaan bijsturen als we zien dat het toch niet de goede kant op gaat. Want ik vind het wel een onderwerp wat bij uitstek bij de raad ligt. Die moet zorgen dat dit goed wordt opgepakt.

De voorzitter: Zijn daar nog reacties op vanuit de zaal? Mevrouw Claushuis.

Mevrouw Claushuis-Rademakers: Dank u wel. Wij hebben het uitbesteed aan Huizen. Dan mogen we er ook van uitgaan, wat u zegt, dat een accountantscontrole komt, een AVG, dat moeten we aannemen dat het goed is. En ik denk niet dat het de taak is voor ons als gemeenteraad om daar heel veel details over te horen, maar wat wel belangrijk is, is de voortgang. Het sociaal domein is natuurlijk al heel groot, heel veelomvattend. En wij hebben maar beperkte invloed op hoe dingen geregeld zijn. Maar juist daarom is het wel belangrijk dat we goed op de hoogte gehouden worden, zodat we het kunnen monitoren. En dan heb je er ook meer betrokkenheid bij, want het is nu altijd op afstand geweest. En dan blijkt dat het toch belangrijk is dat we dat, ondanks dat het uitbesteed is in Huizen, dat het toch meer ons eigen eigendom wordt. En dat is door middel van goede informatie, is dat belangrijk. Maar het gaat mij te ver, of ons te ver, om daar allerlei details over te horen. Dat neem ik aan dat dat geborgd is in Huizen.

De voorzitter: Even ter aanvulling. We weten dat iedere gemeente verplicht is om periodiek een ICT-audit te laten doen. Dus ik neem aan dat de zorgen die mevrouw Dobber net uit, dat die gedekt zijn door die audit die daar gebeurt. Zijn er nog andere raadsleden die hierop inhoudelijk willen reageren? Mijnheer Hammouti.

De heer Hammouti: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Vooropgesteld gaat het om de kinderen in Blaricum. Het is prima dat Huizen uitvoering geeft aan beleid wat wij graag willen zien. Maar op het moment dat er signalen komen van de wethouder dat er weer iets misgaat, dan geef ik wel mevrouw Dobber gelijk. Dan moeten we wel actie ondernemen. Dat is, denk ik, onze rol als raad en meer niet, dacht ik zo.

4. Sluiting

De voorzitter: Nog andere reacties? Zo niet, dan is dat de aanleiding om deze vergadering te sluiten. Dank voor uw inbreng en tot de volgende keer. Bedankt.